1

சக்ரவர்த்தினி.

" கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்,
மற்றீண்டு வாரா நெறி".

VOL VIII. தொகுதி - அ. | AUGUST & SEPTEMBER 1912. ஆகஸ்டு, செப்டம்பர்மீ 1912 | NO. 1-2. பகுதி க-உ.

சக்ரவர்த்தினியின் ஏழாவதாண்டு நிறைவும் எட்டாவதாண்டு விஜயமும்.

அயனரியரன் என்னு மும்மூர்த்திகளின் பேரருளால் சக்ரவர்த்தினியின் ஏழாவதாண்டு (1912-ம் வருடம்) ஜூலை மாதத்துடன் இனிது முடிவுபெற்றது.

இவ்வருடத்து ஜனவரி மாதச்சஞ்சிகை முன்னர்ப் பத்திராதிபரும் பத்திராசிரியருமாயிருந்த பிரஹ்ம ஸ்ரீ P. அப்புசாமி ஐயரவர்களால் வெளிவிடப்பட்டது. யாம் இதனை வாங்கியபோது 4-மாதத்துச்சஞ்சிகை நின்றிருந்தது. நின்றிருந்த சஞ்சிகையைப் பூர்த்திசெய்வது எமது கடமையாய் விட்டமையின், யாம் அதிக சிரமத்துடன் இரண்டிரண்டு மாதச் சஞ்சிகையைச்சேர்த்து வெளிவிட்டனம். இவ்வாறு செய்தது சந்தாதாரர்களின் அநுகூலத்தை முன்னிட்டேயாதலின், அவர்கள் சஞ்சிகைகள்குறித்தகாலத்தில் வெளிவரத் தாமதப்பட்டமைக்குப் பெரிதும்மன்னிப்பார்களென்று நினைக்கின்றோம். முன் பத்திராதிபர் சூலைமாதம் வரைக்கும் சந்தாத் தொகையைச் சிலரிடமிருந்து முன்னரே வாங்கியிருக்கின்றமையின், யாம் வெளியிட்ட * 3 சஞ்சிகையும் சந்தாதாரர்கட்கு எமது செலவில் இலவசமாக அனுப்ப வேண்டியதாயிற்று. இதனால் எமக்கு 150-ரூபாய்வரையில் செலவாயிருக்

* பிப்ரவரி - மார்ச்சு 1. ஏப்ரல் - மே 1. சூன் - சூலை 1.

கிறது. அதைப் பொருட்படுத்தாது சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தது சந்தாதாரர்கட்கு நஷ்டமுண்டாக்கக் கூடாதென்னும் நோக்கங்கொண்டேயாம்.

இப்போது வெளிவருமிச்சஞ்சிகை இவ்வருடத்து † முதலிரண்டுமாதச் சஞ்சிகையாமாதலின், சந்தாதாரர்கள் முன்னர் இதனை ஆதரித்து வந்ததுபோல் மேலும் ஆதரித்து வருவார்களென்று எதிர்பார்க்கின்றோம். இனி இது நவம்பர்மாத முதலிலிருந்து கிரமமாக மாதந்தோறும் முதற்றேதியிலேயே வெளிவரும்

எமது வாயிலாக நடைபெறும் இச்சஞ்சிகையில் பெரும்பான்மையும், இகபராசாதனவேதுவாகிய கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் அபிவிர்த்தி யாவதற்குரிய விஷயங்களும், மாதரடவர் தருமங்களும், மனோலய சாதனங்களும், பிறவும் பிரசுரஞ் செய்யப்படுமாதலின், இஃதத்தியா வசியகமாக ஒவ்வொரு வீட்டிலுமிருத்தல்வேண்டுமென்பது முன்னர் யாம் வெளியிட்ட மூன்று சஞ்சிகையைப் படித்தவர்கட்கு நன்கு வெளியாம். சிரமங் கருதாது யாம் நடத்திவருமிச் சஞ்சிகையை யாவரும் ஆதரித்து வருவதே எமக்குச் செய்யும் உபகாரமாம். இச்சஞ்சிகையைக் கண்ணுறும் அன்பரும் சந்தாதாரர்களும் தத்தமது பந்துக்களுக்கும் சிநேகிதர்கட்கும் இதன் கண்ணுள்ள விஷயங்களை யெடுத்துக் காட்டி அவர்களும் இப்பத்திரிகையை வாங்குமாறு செய்வார்களென்று வேண்டுகின்றோம்.

இதுகாறும் இப்பத்திரிகையைப் பெற்று வந்தோருக்கும் இதற்கு விஷயதானஞ்செய்து வந்தோருக்கும் மனப்பூர்த்தியான வந்தனமளிக்கின்றோம் சந்தாதாரரும் விஷயதானஞ் செய்வோரும் அன்புடன் இதனை ஆதரித்து வருமாறும், இச் சஞ்சிகையுடன் தொடங்கிய இவ்வருடம் இனிது முடிவுபெறுமாறும், எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக் கின்றோம்.

ஓம்தத்சத்.

---

† சஞ்சிகையின் வருட ஆரம்பம் பிரதி வருடமும் ஆகஸ்டு மாதமாம் இஃது ஆகஸ்டு, செப்டம்பர் மாதச் சஞ்சிகை. ப-ர்.

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்.

உலகங் காரிய வடிவமாக விருத்தலின், இதற்கொரு கர்த்தா வின்றியமையா திருக்க வேண்டுமென்பது ஆஸ்திகராவா ரியாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விஷயமாம். பழிபாவங்கட் கஞ்சி அற நூல் கூறியவாறு மனம் வாக்குக் காயங்களால் கடவுளைத் தியானித்தும் துதித்தும் தொழுதும் வருகின்றவர்களே ஆஸ்திகராவாரென்பது மிகுபிரசித்தமாம். பழிபாவங்கட்கஞ்சாதொழுகுகின்றவர்கள் ஆஸ்திகர் போன்று நடிப்பினும், அவர்களுண்மையிலாஸ்திக ராகாரென்பது பற்றிக் கூறுவ தநாவசியகமாம். நம்மனோருள் மிகவும்பெரும்பான்மையோர் பழிபாவங்கட் கஞ்சா தொழுகுகின்றமையை நோக்குமிடத்து, ஆஸ்திகப்போலிகள் மிகுதியாகவிருந் தாஸ்திகர்போன்று நடிக்கின்றனரென்பது நன்குவிளங்குவதாம். ஆஸ்திகப்போலிகளா யிருந்தவருள் ஒருவரும் கடவுள் கருணைக்குப் பாத்திரமாகா திம்மையில் பெருந்துன்பத்தையும் மறுமையில் நரகவேதனையையு மடைவரென்பதற்குத் துரியோதனன்முதலாயினோர் தக்க சான்றாவர்; துரியோதனன் வேள்விமுதலியவற்றைப் புரிந்தொழுகினனாயினும், அவன் மறுமையில் நரகத்தையடைந்து பொறுத்தற்கரிய பெருந் துன்பத்தை யடைந்தானென்று பாரத முதலிய நூல்கள் கூறுவதை நோக்குமிடத்து, ஆஸ்திகப்போலிகள் இம்மையில் பெருந்துன்பத்தையும் மறுமையில் நரகவேதனையையு மடைவார்களென்பது நன்கு விளங்குதலின், ஆஸ்திகப்போலிகளாக வொழுகாது யதார்த்த ஆஸ்திகராக வொழுகினாற்றான் நாம் கடவுளருளுக்குப் பாத்திர ராதல்கூடும்.

நாமொவ்வொருநாளும் தூர்த்தற்கரியவயிற்றை நிரப்புதற்பொருட்டும், சிற்றின்பத்தை யநுபவித்தற் பொருட்டும், படாதபாடுபட்டுப் பொருளைத் தேடமுயலு கின்றோமே யன்றி, கடவுள் வழிபாட்டைப் பற்றி யொரு சிறிதுங் கருதாது கனவுலகம்போன்றுள்ள வுலகவாழ்வி லுவப்புற்றுக் காலத்தை வீணே யொழிக்கின்றோம். கடவுள் வழிபாட்டினால் கருதற்கரிய நலமெல்லா முண்டாம்; கடவுள் தம்மை நம்பினவரை யொருபோதும் கைவிடுவதில்லை யென்பதை நன்குணர்ந்து, காலத்தைப் பயனுடைய தாகச்செய்ய முயன்றாலன்றோ நாம் இம்மையிற்றானே

செம்பொருளை (கடவுளை) யினிதுறவுணர்ந்தேக்கமற்ற வாழ்வடைந்திருத்தல் சித்தியாம். கடவுளிருப்ப துண்மையாயின், அவரேன் நமக்கு விளங்கவில்லை யென்றுகருதுதல் தவறுடைய கொள்கையாம். கடவுள் திருக்கு(அறிவு)வடிவமாக விருப்பவர்; அவரைச் சான்றோர்களருளிய முறையாக வறியமுடியுமேயன்றி, வேறெவ்வாற்றானுமறிதல் முடியாதென்று நிச்சயித்து, "தெய்வமிகமேல்" என்பதைஸ்திரமாகக்கொண்டு திரிகரணசுத்தியாகப்பழிபாவங்கட்கஞ்சியொழுகுபவரன்றோ கடவுள் கருணைக்குப்பாத்திரமாதல்கூடும். கடவுள் நமக்குக் கருணைசெய்யாதிருப்பதற்கேது நம்முடைய தவறேயன்றி, அவருடைய தவறன்றாம். மாசுநீங்கிய கண்ணாடியில் நம்முடைய உடம்புநன்றாகப்பிரதிபிம்பிப்பதுபோன்று, காமக்குரோதமென்றற்றொடக்கத்துத் தீக்குணங்கள் நீங்கியமனத்தில் கடவுளினருள் பிரதிபிம்பிப்பதா மென்பதையறிஞர் வாயிலாகச் செவ்விதாகவறிந்து, காமக்குரோத முதலிய தீக்குணத்தை யொழித்தவர் தாம் எல்லாமாயு மல்லவாயும் விளங்குங் கடவுளது கருணைக்குப் பாத்திரராய் வாழ்வர். தீயாற்சூழப்பட்டகாடுபோன்றுகாமாதிதுர்க்குணங்களால்சூழப்பட்டுஉலகபோகமொன்றையேயடையக்கருதிப் பழிபாவங்கட் கேதுவாகிய வினைகளைப் பராமுகமின்றிச் செய்துவருகின்றவர்கள் ஒருவாற்றானுங் கடவுள் கருணைக்குப்பாத்திரமாயுய்யும் நெறிகண்டுய்வதில்லையென்பதை யுய்த் துணர்ந்தாலன்றோ நாம் கடவுள் கருணைக்குப்பாத்திரமா யுய்தல்கூடும். எல்லாமுன்னுடைமை, எல்லா முன்னடிமை, உன்னையன்றியுண்மையிலொருசிறிதுமில்லை, உன்னுடைய மாயா விலாசத்தால் மயங்கிச்செய்வன தவிர்வன வுணராது தீயவழியி லொழுகு மென்னைச் சிறிதருள் புரிந்து காத்தருளல் வேண்டுமென்று சிந்தை நைந்து திருவருளொன்றையே பிறவிக்கடலைக்கடப்பதற்குப் பெருந்தோணியாமென்று துணிந்து, மனத்தாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் பராமுகமின்றிப் பகவானைத் தியானித்துத் தோத்தரித்துத் தொழுதுவரும் பாக்கியத்தைப் பெற்று ஒவ்வொரு தினத்தையும் உயிர்க்குறுதிதருந் தினமாகச் செய்து வந்ததனாலன்றோ பிரகலாத வாழ்வார், பாண்டவர், அப்பர், சுந்தரர்முதலியமகாத்துமாக்கள் கடவுள் கருணைக்குப் பாத்திரமாய்க் கலக்கமற்ற நிலையினைப்பெற்று இனிப் பிறவா நிலையையெய்துதற் குரியராயினர். மாயையின் சத்துவரசஸ்தமோ குணங்களின்வாயிலாக அயனரி யரனென்னும் வடிவங்கொண்டு உலகத்தைப் படைத்தல் காத்தலழித்தல் செய்து பாரபட்ச

மென்பதொரு சிறிதுமில்லாம லுயிர்களைப் பாதுகாத்துவருகின்ற பகவானைத் தஞ்சமாகவடைந்து,வேறு துணையைவெறுத்துத் தீய வழியிற் செல்லுமனத்தைச் சிறிது சிறிதாக வடக்கிவந்தாற்றான் நாம் கடவுளால் கைவிடப்படாது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகிய அந்தமில் வீட்டை யடைதற் குரியவராவோம்.

"கண்ணிற் காண்பதுன் காட்சிகை யாற்றொழில், பண்ணல் பூசை பகர்வது மந்திரம்,மண்ணொ டைந்தும் வழங்குயிர் யாவுமே, அண்ண லேநின் னருள்வடி வாகுமே" என்றுதாயுமானசுவாமிகள் நாம் நன்னெறியி லொழுகி ஞானாநந்த முறுமா றருளியதை நம்பி யொழுகுவோ மாயின், கடவுளருளுக்குப் பாத்திரமாய் அவரால் கைவிடப் படாமைக்குக் காரணமாவோம். துன்புற்ற காலத்தில் துரோபதை துரியோதனன்சபையில் அரிபரந்தாமனு லருள்செய்யப்பட்டதை நாம் நன்குசிந்திப்போமாயின், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படாரென்பது நன்கு விளங்குவதாம்.

கல்வி.

இம்மைப் பயன், மறுமைப் பயன், வீடு என்னும் மூன்றையுந் தருவதற்குக் காரணமாயுள்ளன வற்றுள் கல்வி யென்பது மொன்றாம். கல்வியில்லாவிடத்து இல்லற வாழ்க்கையும், துறவற வாழ்க்கையும் செவ்விதாக முடிவு பெறுவதின்மையின்,ஒவ்வொருவருக்குங்கல்வியின்றியமையாது கற்றற் குரியதாம். கல்வி யென்பதொன் றில்லாவிடத்து யாதுங் கடைபோகச் செய்தற்கு முடியாதாக விருத்தலின், செல்வத்தைத் தேடுதலினுங் கல்வியைத் தேடுத லத்தியாவசியக மானதாம். திருவள்ளுவர், ஔவைப்பிராட்டியார், நக்கீரர்,கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்திப் புலவர் முதலாயினோரை நம்மனோர் கொண்டாடிவருவதற்குக்காரணம் அவரது கல்வியுடைமையே யன்றிச் செல்வமுடைமை யன்றாம். ஒருவன் தனது தேகயாத்திரையைச் செவ்விதாகச் செய்வதற்குக் கல்விப் பொருள், செல்வப் பொரு ளென்னு மிரண்டு மின்றியமையாது வேண்டற்பாலனவாயிருப்பினும், அவற்றுள், கல்விப் பொருளே அவனது வாழ்நாளுக் குற்ற துணையாயிருந்து மனக் கிலேசத்தை மாற்றுவதற்குக் கிடைத்தற்கரிய அமிர்த சஞ்சீவி போல்வதாம். கேவலம் செல்வப் பொருளோ பலவகைக் கிலேசங்களைத் தந்து ஆடவிட்ட பம்பரம்போன்று தன்னை யுடையவனை யல்லலுறச் செய்தலின், அது வெறுக்கை (வெறுக்கப்படுவது) என்றறிஞர்களாற் கூறப்படுகின்றது. கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருளென்னு மிரண்டனுள் கல்விப் பொருள் எழுபிறப்பளவுந் தொடர்ந்து சென்று, தன்னை

யுடையவனுக் கின்பத்தை விளைப்பதாம்; செல்வப் பொருளோ தன்னை யுடையவனுக் கிம்மையில் இன்பம் விளைப்பதுபோன் றிருப்பதாம். செல்வப்பொருளால் உண்மையில் மனக்கிலேச நீங்கி வாழ்ந்தவ ரொருவரு மின்மையின், மனக் கிலேசத்தை நீக்கி வாழச் செய்வதற் கேதுவாகிய கல்விப் பொருளைத் தக்காரிடத்துப் பெற்று வாழ்வதே நம்மனோர்க் கின்றியமையாத கடமையாம்.

> "அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
> புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்—உறுங்கவலொன்
> றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியினூங் கில்லைச்
> சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை."

என்று சண்முகப் பெருமானது சரணந் தொழுது செம்பொருள் கண்டு சிவமாய் விளங்கிய குமரகுருபர சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருத்தலை நோக்குமிடத்துச் சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினராகிய நம்மனோர்க்கு அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் புருஷார்த்த நான்கையுந் தருவதும், நல்லிசை (கீர்த்தி) யுண்டாக்குவதும், தீவினை வயத்தால் வருங் கவலையை மாற்றுவதும், கல்வியேயா மென்பது நன்கு விளங்குவதாம். புருஷார்த்தங்களைத் தருவதும் புகழை யுண்டாக்குவதும், மனக்கவலையை மாற்றுவதுமாகிய கல்விப் பொருளைத் தேடுவ தொழிந்து செல்வப் பொருளைத் தேடி வருந்துவோர் ஒரு காலத்துஞ் சீர்பெறுவ தில்லையாம். கல்வியைக் கற்பது கேவலம் பொருளைத் தேடிப் போகத்தை யனுபவித்தற் பொருட்டன்றாம். யான் யார்? இப்பிறவி யெனக்கேன் வந்தது? இஃதொழியு முபாய மெப்படி? இவ்வுபாயத்தைப் போதிப்பவர் யார்? அவரெங்கிருக்கின்றார்? அவரிடத்து நாமெவ்வா றொழுகுதல் வேண்டும் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றை யறிதற்பொருட்டே கல்வியைக் கற்றல் வேண்டும். அங்ஙனம் கற்றாற்றான் இம்மையிற்றானே செம்பொருள் கண்டேக்கமற்றிருத்தல் சித்தியாம்.

கல்வியாவது கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றலாம். கற்றற்குரிய நூல் உலகநூல், அறிவுநூலென விருவகைத்தாம். உலக நூலைக் கற்றல் இம்மை யின்பத்தை யடைதற் கேதுவாகிய செல்வப் பொருளைப் பெறுதற்குக் காரணமாம். அறிவுநூலைக் கற்றல் மறுமை யின்பத்தைப் பெறுதற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்தற்கும், சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகிய வீட்டினைப் பெறுதற்குக் காரணமாகிய தத்துவ விசாரஞ் செய்தற்குங் காரணமாம். கேவல முலக நூலையே கற்றுப்பொருளைத் தேட முயல்பவர் பெரும்பான்மையுந் தீவினைகளைச் செய்தற் கஞ்சுவதின்மையின், உலக நூலை மாத்திரங் கற்று, அறிவு நூலைக் கல்லாது விடுதல் எஞ்ஞான்றுந் தகுதியுடையதன்றாம். உலக நூலின் பொருளையும் அறிவு நூலின் பொருளையு மறிதற்கு இலக்கண நூலுணர்ச்சியும் தருக்க நூலுணர்ச்சியும் இன்றியமையாச் சாதனமாக விருத்தலின், அவற்றைத் தக்கார்பா

லுணர்ந்து சந்தேக விபரீத மற்றவர்க்கே உலகநூல் கூறியவா றெழுகுத லும், அறிவுநூல் கூறியவாறொழுகுதலுங், கடைபோகச் சித்தியாம்.

உலக நூலாவன.—அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னுமுறுதிப்பொரு ளை யுணர்த்தாது பிற பொருள்களை யுணர்த்துவனவாம்.

அறிவு நூலாவன.—அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு முறுதிப்பொ ருளை யுணர்த்துவனவாம்.

"அலகுசால் கற்பி னறிவுநூல் கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெல்லாங்—கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்."

என்று நாலடியார் கூறுவதால், அளவிறந்த நூல்களுள்ளே அறிவு நூலைக் கல்லாம லுலக நூலைக் கற்றவர்க்குத் தடுமாற்றம் நீங்குவதில்லை யென்பது பெறப்படுதலின், நாம் உலக நூலாகிய கணிதம், சிற்ப முத லியவற்றைக் கற்பதனோடு நில்லாமல் அறிவு நூலையுங் கற்க அத்தியா வசியகமாக முயலல்வேண்டும். அறிவு நூலையுங் கற்றாற்றான் நாம் இம் மைப்பயன், மறுமைப் பயன், வீடென்பன வற்றைப் பெறுதற்குரியவரா வோம். அறிவு நூலாகிய ஈசங்கேன முதலிய வுபநிடதங்களையும், அவற் றின் பொருளைத்தொகுத்தும் விரித்துங்கூறும் நூல்களையும் நக்கவா றுணர்ந்து, உணர்ந்தவற்றிற் கேற்ப வொழுகுதல் வேண்டும்; அவ்வாறொ ழுகினாற்றான் "எழுந்தெழுந்து சீறுகின்ற இந்திரியப் பாம்புகளை" விவேக மென்னுந் தடியாலடித் தடக்கி யுபசாந்தத்தை யடைந்து, உதித்தலு மரித் தலு மில்லாத வுயர் நிலையினை யடைதல் கூடும்.

கண்டதைப் படிக்கப் பண்டிதனுவா னென்னும் பழமொழியின் பயனை யறியாது பலர் ஆசையைப் பெருக்கி யவலமுறச் செய்வதற் கேது வாகிய நூல்களைப் படிக்க முயன்று, அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னும் புருஷார்த்தங்களின் றன்மையை யுணராது, குருடன் கூபத்தில் விழுந்தே றும் வகை யுணரா தேக்கமுறுவதுபோன் றேக்க முறுகின்றனர். கண்டதை யென்பதற்கு அறிஞர் பிரமாணமா மென்று கண்ட நூலை யென்றுணரா மையாற்றான் அவர்க ளவ்வாறு வருந்துகின்றனர். நிகண்டு கற்று, இலக் கியப் பயிற்சிசெய்து, எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி யென்னு மைந்திலக்கணமு முணர்ந்து தருக்கநூ லோதியவர்க்கே இது பிரமாணம், இஃது அப்பிரமாணமென்னுமுணர்வுண்டாவதாகவிருத்தலின், மேற்கூறிய வாறுகக்கற்றவர் தாம் உலக நூலின் பொருளையும் அறிவு நூலின் பொரு ளையும் ஐயந் திரிபற வறிதற் குரியவராவர்; அவரிடத்துத் தான் கல்வி யறிவு பூரணமாக விளங்கும். கல்வி யறிவைப் பூரணமாகப் பெறுதற்குரிய துறைகளை யறிவ தொழிந்து, சில கற்றவளவிலே நிரம்பிய கல்வி யறிவு சித்தித்துவிட்டதெனக் கருதுதல் ஒருபோதுங் கூடாது. நிரம்பிய கல்வி

யறிவின் முக்கியப் பயன் சாந்தமுடைமையாம். இது "புகழ்க்குரியன் கற்ரோ னெனினும் புவியில், இகழ்க்குரியன் சாந்த மில னேல்" என்பதனு லினிது விளங்கும். கல்வியின் முக்கியப் பயனுய சாந்தத்தைப் பெற முயலாது, கலக்கத்திற் கேதுவாவனவற்றைக் கடைப்பிடித்திருப்பவர் எவ்வளவு கல்வி யுடையவரா யிருப்பினும் அவர் நிரம்பிய கல்வி யுடையவராத லின்ருரம். கல்வியைக் கற்றல் கற்பவனைக் காண்பதற்கென் றுணராது கல்வியையே கற்றுக் கற்பவனைக் காணுது காலத்தைப் போக்குதல் கடையாய வாது செய்கையாம். "கல்வியைக்கல், கற்றபடி நில்" என்னும் பழமொழியைக் கவனித்துக் கற்பதற் கேற்ப வொழுகுதல் வேண்டும்.

"கற்றதுங் கேட்டதுந் தானே யேதுக்காகக்
கடபடமென் றுருட்டுதற்கோ கல்லா லெம்மான்,
குற்றமறக் கைகாட்டுங் கருத்தைக் கண்டு
குணங்குறியற் றின்ப நிட்டை கூட வன்ருே"

என்று தாயுமானவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியதைச் சாவதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்குமிடத்து, கற்பதும், கேட்பதும், கடம்படத்தினும் வேறு; அருணனிடத்தி லாயிரம் புள்ளிகளுண்டு என்றற் ருெடக்கத்தனவாகப் பேசிக் காலங் கழிப்பதற்கன்ரும்; பரமேசுவரன் திருக்கைக் குறிப்பின் படியே குணங்குறியற்றின்ப நிட்டை கூடி யேக்க மற்றிருப்பதற்கா மென்பது விளங்குதலின், உலகநூ லோதுவதோடு நில்லாது, அறிவு நூலையுங் கற்றுணர்ந்த வடிவாக விளங்க முயலுதல்வேண்டும். அறிவுநூலோதினும், அது கூறியவாருெழுகாவிடத்து, அதனுற் பெறும் பய னற்பமாம். இது பற்றித் தாயுமானவர் "வித்தை யென் முத்தி தருமோ" என்றனர்.

"ஓதுங் திறத்தி னுயர்ந்தோர்க டாழ்குவரெப், போது முயர் வெய்தற் பொருட்டு" என்று பெரியா ரருளியிருத்தலை நோக்கி நூல்களைக் கற்று மேம்பட முயல்பவர் பணிவு மின் சொல்லு முடையவராக வொழுகுதல் வேண்டும். பணிவு மின் சொல்லு மில்லாவிடத்து, கல்வியின் பயன் நன்கு விளங்குவதின்ரும். உலக நூலையும் அறிவு நூலையும் தத்தமாற்றற்கேற்ப வோதி, சாந்தமெய்தி, பணிவு மின்சொல்லு முடையவர்தாம், இம்மைப் பயன், மறுமைப் பயன், வீடென்பனவற்றை யடைதற் கருகராவர். கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமா மென்பதை யுணர்ந்து, அறிவதறிந்து, அஞ்சுவதஞ்சிப்பெறும் பயனையுன்னிப் பேராநந்தமாக முயலாது போவோ மாயின், நாம் "விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்கு நூல், கற்ருரோ டேனை யவர்" என்று தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனுர் கூறியவாறு விலங்கினத்திற் சேர்ந்தவராவோ மென்பதற்குத் தடையொன்று மின்ரும்.

"ஓதாம லொருநாளு மிருக்க வேண்டாம்".
"கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி".

"கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை".
"தளர்ந்துழி யுதவுங் கல்வி."

என்றற் றொடக்கத்தனவற்றை நன்குணர்ந்து, கல்விச் செருக்கின்றி யொழுகுபவர் கருணாகரக் கடவுள் கருணைக்குப் பாத்திரராவ ரென்பதற் கொரு சிறிது மையப்பாடின்றாம்.

சூடாலை.

(முன்தொடர்ச்சி).

சிகி.—கவனியாமைக்குக் காரணம் தெரியவில்லை; கருணை செய்தருள வேண்டும்.

சிவ.—உடம்பைத் தவிர வுயிரென்ப தொன்றின்று; உலக மெஞ்ஞான்று மிருப்ப தென்னும் மயக்கமே கவனியாமைக்குக் காரணமாம்.

சிகி.—இம்மயக்க மெதனு லொழியும்?

சிவ.—அது ஞான சாஸ்திரவாராய்ச்சி செய்து, தன்மயமான விடத் தொழியும்.

"தோன்றி விளங்கும் பொருளெல்லாந்தொல்வே தாந்தவிசாரணையில்
ஊன்றி நோக்கி யனுதினமும் யூக மதனிற் பரிச யித்தால்
தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே சொன்மாத் திரமாய் விடுமுலகம்
ஊன்றி நோக்காதவர்கட்கே யுளது போலத் தோன்றியிடும்"

என்று பெரியாருளியவாறு வேதாந்த சாஸ்திர ஆராய்ச்சியை யுள்ளவாறு செய்த விடத்து, "அறிவொன்றே கெட்டி, யயலனைத்தும் போலே" என்பது நன்கு விளங்கும். அறிவொன்றே கெட்டியென் றுணராதவர்க்கு விருப்பாலும் வெறுப்பாலும் வருத்த முறுவ தொழி யாது. இவ்விசாரம் நிராசை யுடையவர்க்குப் பூரணமாகச் சித்தி யாம்.

சிகி.—ஆசையின் வசப்பட்டு, மேலும் மேலும் போகத்தை யனுபவிக்க விரும்புகின்ற நமக்கு நிராசை யுண்டாவ தெவ்வாறு மென்று யோசித்து (வெளிப்படையாய்) அடிகாள்! அடியேனுக்கு நிராசை யுண்டா மார்க்கத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும்.

சிவ.—(சூடாலையின் முகத்தைப் பார்த்து) அம்மணி! நமது வேந்தர்க்கு நிராசை யுண்டாகு மார்க்கத்தை முன் பொரு முறை யாம் கூறியது ஞாபகத்தி லிருக்கின்றதா?

சூடா.—(நமஸ்காரஞ் செய்து) சிவ சொரூபமாந் தேசிகமூர்த்தி! ஞாபகத்தி லிருக்கின்றது.

சிவ.—அதனை நமது வேந்தர்க் கெடுத்துக் கூறலாமே?

சூடா.—யான் கூறினுல் பயன் படாதென் றிதுகாறு மிருந்தேன்; சுவா மிகள் கட்டளை யிட்டமையா லினிக் கூறுகின்றேன்.

சிகி.—சூடாலை! பயன்படா தென்று கருதியா கூறு திருந்தனை? சுவாமிகள் கூறியவாறு கூறவேண்டும்.

சூடா.—(அரசன் முகத்தை நோக்கி) சுவாமிகள் சந்நிதானத்திற் கூறுவதற் கஞ்சுகின்றேன்; அரண்மனைக்குச் சென்று, அதுபற்றி விசாரிப்போம். சுவாமிகளிடத் தித்தரவு பெற்றுக்கொண்டு போவோம்.

சிகி.—எங்குமாய் நிறைந்த ஏக ஞானமூர்த்தி! எங்களுக்கு விடைதர வேண்டும்.

சிவ.—சுகமே போய் வாருங்கள்.

(இருவரும் போகின்றார்கள்).

ஐந்தாங்காட்சி.

இடம்:—மாளவதேசத் தந்தப்புரம்.

பாத்திரங்கள்—சிகித்துவஜன், சூடாலை, பத்மாவதி, விகடகவி.

காலம்—பிற்பகல்—மாலை.

பத்மாவதியும், சூடாலையும் சிகித்துவஜனது விசாரத்தைப் பற்றித் தம்முட் பேசிக்கொள்ளுகின்றனர்.

பத்.—மாதரசி! நமஸ்காரம். காலையில் மகாராஜாவுடன் சிவப்பிரகாச சுவா மிகளின் சந்நிதானத்திற்குச் சென்றபோது, என்னையு மழைத்திருந் தால் வந்திருப்பேன்.

சூடா.—உன்னை யழைத்துப் போவது தகுதியன்றென் றழைத்துப் போக வில்லை.

பத்.—அங்கு நடந்த விஷயங்களை யடியாளுக்குத் தயவுசெய் தருள் செய்ய வேண்டும்.

சூடா.—சுவாமிகள் "உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை வீற்றிருக்கும்" என்னுங் கவிக்குப் பொரு ளுரைத்ததோடு அநித்திய விவேகத்தைப் பற்றி விளங்கக்கூறி, சிரத்தையுள்ளவரே வேதாந்த விசாரஞ் செய்வ தற் கதிகாரியாவரென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினுர்.

பத்.—அவற்றை விடாது கூறியருளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சூடா.—அவற்றை விடாது தினசரிப் புத்தகத்தி லெழுதி வைத்திருக்கின்றேன்; அதனைப் படித்துப் பார்.

பத்.—(படித்துப் பார்த்து) கற்பிற்கரசாம் பொற்புடை நங்காய்! இன்றைய தினம் தாங்கள் செய்த விசாரம் அதி யற்புதமானது. நான் கூட விருந்து கேட்கும் பாக்கிய மில்லாமையைப்பற்றிப் பெரிதும் வருத்த முறுகின்றேன். எதற்குங் கொடுத்துவைக்க வேண்டு மல்லவா?

சூடா.—அது பற்றிப் பேசுவது பயனற்றதாம். சுவாமிகள் ஒருநாள் இங்கு வந்தெழுந்தருளி யிருந்தபோது,

"இல்லாது வேண்டினும் வந்திசையா
வுள்ளது தள்ளினு மோட்டுமோனல்,
எல்லாம் வரக்கண்டோ ரிச்சை யின்றி
யிருந்த படியே யிருக்க வாரீர்."

என்றுள்ள கவியைக் கூறி, வருவது பற்றி மகிழ்ச்சியும், போவது பற்றி வாட்டமு மடைதல் கூடாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியதை மறந்துவிட்டாய் போலும்!

பத்.—எனக்கு உடற்பற்று முதலியன முற்று மொழியவில்லை; அதனாற்றானவ்வாறு கூறினேன்; பொறுத்தருள வேண்டும்; உள்ள நிலையை யுள்ளபடி காணவு முபதேசஞ் செய்தருள வேண்டும்.

சூடா.—"விருத்தி (சங்கற்பங்) தானே பந்தமதாம் விருத்தி யொழிவே வீடாகும்" என்றன்று சுவாமிக ளருளிச் செய்ததைக் கவனித்துச் சங்கற்பத்தை நாசஞ் செய்து தானான தன்மயமாக விருப்பாயாயின், உடற்பற்று முதலியன முற்று மொழிதற் கொரு தடையு மின்றாம்.

பத்.—அங்ஙனமே செய்கிறேன்; மகாராஜா ஒரு பக்கத்தில் மறைந்து நின்று நமது சம்பாஷணையைக் கவனித்திருத்தலை நாமறியாது போனோம்; அதோ நிற்கின்றார் பாருங்கள்.

சூடா.—(விரைவாக வெழுந்து பணிவாக நின்று) தாங்கள் வந்து நின்றிருத்தலை நாங்க ளறியவில்லை; பிழைபொறுத்தருளவேண்டும்.

சிகி.—(தனக்குள்) நம்முடைய பத்மாவதியும் சூடாலைபோன்று நல்ல விவேகமுடையவளாக விருக்கின்றாள். இவளைத் தோழியாகவுடைய நமது சூடாலையின் பாக்கியமே பாக்கியம். ஜன்மாந்தர புண்ணிய கருமத்தின் பயனாற்றான் நாம் சூடாலையை மனைவியாகப்பெற்றனம்; இவள் வாயிலாகத்தான் நாம் முத்தி மார்க்கத்தைமுறையாகவுணரவேண்டும். (வெளிப்படையாய்) சூடாலை! நீ பத்மாவதியுடன் சம்பாஷித்ததைக் கேட்டுப் பரமாநந்த மடைந்தேன். நல்ல மனைவி யில்லாதவன் நற்கதிபெறுதல் கூடுமோ? உன்னை யரசியாகப் பெற்ற மாளவதேசம் மகாபாக்கிய முடையதாம். நீ யிருத்தலாலன்றோ எனது தேசத்தில்

காலந் தவறாது மழை பெய்கின்றது. ஏன் நிற்கவேண்டும்? இவ்வா சனத்தின்மீ திரு.

(இருவரு முட்கார்ந்தார்கள்)

சூடா.—தாங்கள் அடியாளைப் பற்றி யதிகமாகப் பேசியது அடியாள்மீதுள்ள ஆர்வத்தா (ஆசையா) லென்று நினைக்கின்றேன். இனி யவ்வாறு சொல்லா திருக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

சிகி.—அஃதிருக்கட்டும்; நிராசையைப் பற்றிப் பேசுவோம்; வேண்டுமானால், பத்மாவதியு மிங்கிருக்கலாம்

பத்.—அடியேனுடைய பாக்கியமே பாக்கியம்.

விகடகவி பிரவேசிக்கின்றான்.

விகட.—(தனக்குள்) மகாராஜா, மகாராணியோடு பேசுவதையும், பத்மாவதி பணிவாக நின்றதனைக் கேட்பதையும் பார்த்தால், இவர்கள் வேதாந்த விசாரஞ் செய்கின்றார்க ளென்று தோன்றுகின்றது. 'உனக்குக்கூட வேதாந்தப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கின்றாற்போற் றெரிகின்றது' என்று நம்மை நோக்கிப் பரிகாசமாய்ப் பேசிய மகாராஜா வேதாந்த விசாரஞ் செய்கின்றா ரென்று நினைப்பதற் கிடமின்றாயினும், ஈகையால் ஈஸ்வரியையும், அழகால் அரிப்பிரி (இலக்குமி) யையும், கல்வியால் கலைமகளையு மொத்து விளங்கும் சூடாலையின் கற்பின் மகத்துவத்தால் வேதாந்த விசாரஞ்செய்தாலுஞ் செய்யலாம். (வெளிப்படையாய்) அம்பலத் தாடியும் அங்கே வரலாமோ? உத்தரவானால் வருகின்றேன்.

சிகி.—சிவபூசையிற் கரடி புகுந்தாற் போன்று, அகசியஞ் செய்தே தன தருமையான காலத்தை வீணே கழிக்கு மம்பலத்தாடி நிராசையைப் பற்றிப் பேச வாரம்பித்த இச்சமயத்தில் வந்துவிட்டான். இதற்கென்ன செய்யலாஞ் சூடாலை?

சூடா.—அரசே! அம்பலத்தாடி முன் போன்று விகடஞ்செய்வதொழிந்து, இப்போது சிறிதுள்ளுணர்வுடையவனாக விருக்கின்றான். அவனெப்போதுந் தனித்திருத்தலையே விரும்புகின்றா னென்றவன் மனைவி சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்; அம்பலத்தாடி யெனக்குச் சகோதர முறை யுடையவனாதலின், வந்தாற் குற்றமில்லை.

சிகி.—அம்பலத்தாடி! தடையின்றி வரலாம்.

விகட.—(தனக்குள்) இவ்வளவு காலந் தாமதித்து மகாராஜா 'தடையின்றி வரலாம்' என்று கூறியதை நோக்குமிடத்து, யாதோவொரு தடையிருக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் மகாராஜா இவ்வாறு கூறியிருக்கமாட்டார்; தடையில்லாது வரும் நமக்கின்று தடையுண்டாயது விய

ப்பாகவே யிருக்கின்றது. (வெளிப்படையாய்) ராஜ பூபதி! தடையின்றி வந்தேன். தாங்கள் கடலின் மடைவிண்டதென்ன யான் கேட்பனவற்றிற் கெல்லாம் தடையின்றி விடைதரல்வேண்டும். விடை தந்தால் நான் தங்களுக்குப் படையைந்துதருவேன்.

சூடா.—(பத்மாவதியின் முகத்தைப் பார்த்து) அம்பலத்தாடியின் பேச்சு வெகு வழகாக விருக்கின்றது! விகடத்தின் வயப்பட்டு, நடலை வாழ்வை நம்பி, நானென்பதன் பொருளை நாடாது: சுடலைக் கேகு நிலையைச் சிறிதும்பாராது மடமைப்பட்டுள்ளவர்தாம் அம்பலத்தாடியின் பேச்சை யார்வமாகக் கேட்பர். இப்போ தெனக்கு அம்பலத்தாடி கூறுவது அழகாகத் தோன்றவில்லை; உனக் கெப்படியோ? மகாராஜாவிற் கெப்படியோ? (வரும்).

விசார சூடாமணி.

(308 வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

இங்கேயும் இன்னும் மாறுதல்கள் முற்றுப்பெறவில்லை. இங்கிலாந்து தேசத்தாரிடத்துப் பரவிவந்திருப்பதாக மேற்கூறியுள்ள அபிப்பிராயங்களுடன் அதேபோக்காகச்செல்லும்மிகப்பரவுதலில்லாத ஓர் அபிப்பிராயமு முள்ளது. இங்கிலாந்துதேசத்தைப்பார்க்கிலும் ராஜாங்கத்தினதுஎல்லையைஇன்னும்குறைந்த அளவாகவாக்கவேண்டுமென்றுவாதிப்போரையும்நாம்காணலாம். ஒருவனுடைய சுவாதீனம் பிறருடைய சுவாதீனத்தால் மாத்திரம் கட்டுப்படலாமேயன்றி வேறெதனாலுங்கட்டுப்படுத்தல் கூடாதென்றும், இத்தகைய்சுதந்தரம் பரிசுத்தமான தென்றும் அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். ராஜாங்கத்தாருடையமுக்கியக் கடமையாவது ஜனங்களை ஒருவர்க்கொருவர் தீங்குசெய்வதி னின்றும் இரட்சிப்பதும் அந்நிய எதிரிகளினின்றுங் காப்பதுமே என்று அவர்கள்வற்புறுத்திக் கூறுகின்றனர். இறுதியில் வாய்க்கக்கூடிய ராஜாங்க நிலைமையாவது தற்சுவாதீனம் மிகவிரிந்ததாயும் ராஜாங்க அதிகாரம் மிகச் சுருங்கியதாயுமிருப்ப தென்று அவர்கள் நம்புகின்றனர்.

இவ்விதமாகப் பலதேசங்களிலும் பலகாலங்களிலும் ராஜாங்கத்தின் உற்பத்திஅதிகாரம்தொழில்கள் முதலியவற்றைப்பற்றிப்

பலவேறு வகைப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள்வழங்கி வருவதைநாம றிகின்றோம். இவ் வபிப்பிராயங்களின் மெய்ம்மை அல்லது பொய்ம்மையைப் பற்றி இப்பொழுது நாம் சொல்ல வேண்டியதென்ன இருக்கிறது? ஏதோ ஓரபிப்பிராயம் முற்றிலும் சரியென்றும் ஏனையவை முற்றிலும் தப்பென்றும் நாம் சொல்லலாமா? அல்லது ஒவ்வோர் அபிப்பிராயமும் ஏதோ ஒருண்மையான அம்சத்தை உள்ளீடாகக்கொண்டு அவ்வுண்மை ஏறக்குறைய குற்றங்களால் மறைவுபட்டிருக்கின்றதென்று கூறலாமா? பிற்கூறியவகையே உசிதமென்பது அபிப்பிராயங்களை விபாகப்படுத்தி நோக்குவதனல் வெளியாகும். மேற்கூறிய பேதப்பட்ட அபிப்பிராயங்களுள் ஒவ்வொன்றும் கேள்விக் கிடமில்லாத ஒருண்மையைத்தன் உயிர் நிலையாகக் கொண்டுள்ளது. வெளிப்படையாகவாவது குறிப்பாகவாவது ஒவ்வொன்றும் பிரஜைகளுடைய தனித்தனிச்செய்கைகளைச் சமூக நியமங்களுக்கு உட்படுத்த வேண்டு மென்று வற்புறுத்துகின்றது. எந்த அதிகாரத்துக்கு இவ்வணக்கம் உரியதோ அவ்வதிகாரத்தைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதமிருக்கலாம். எக்காரணத்தினல் அடக்கம் வேண்டுமோ அக்காரணம் பற்றியும் அபிப்பிராயபேதமிருக்கலாம். எவ்வளவு தூரம் அடக்கம் இருக்கவேண்டுமோ அதுபற்றியும் அபிப்பிராய பேதமிருக்கலாம். ஆனல் ஏதோ சிறிதாவது அடக்கம் இருக்க வேண்டு மென்பதுபற்றிமாத்திரம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வர். மிகக்கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களும் மிகவும் எதிர்க்குஞ் சுபாவ முடையவரும் நம்முடைய நடத்தையில் நாம் மீறக்கூடாத எல்லைகளுள என்று அங்கீகரிக்கின்றனர்; முற்சாரார் இவ்வெல்லைகள் ஓர் அதிபதியின் இஷ்டத்தினின்றுந் தோன்றியவை யெனக் கொள்ளுகின்றனர். பிற்சாராரோ சமூகத்தில் ஒவ்வொருவனுக்குஞ்சமத்துவ சுதந்தரங்களுள வென்ற கொள்கையினின்றும் அநுமானிக்கத் தக்கவை யெனக் கொள்ளுகின்றனர். நாம் இந்தக் கட்டத்தில் சேர்ந்த தீர்ப்பு மிகவும் அப்பிரதான மெனச் சிலர் சொல்லக்கூடும். ஆனல், இவ்விஷயத்தில் நாம்பெற்ற தீர்ப்பு எவ்வளவு பிரயோஜனமுள்ளது, அல்லது எவ்வளவு நூதனமுள்ளது என்பதன்று; இவ்விடத்தில் கேள்வி. மிகவும் பேதப்பட்டுள்ள கொள்கைகளில் சாதாரணமாகப்பொதுவாயுள்ள ஓரம்சம் உண்டு. ஒவ்வொன்றும்தடுக்கமுடியாத ஒவ்வோருண்மையை உள்ளீடாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த ஒவ்வொன்றும் கேள்விக் கிடம்பெ

ருத உண்மையாயில்லாவிடினும் மிகவும் நம்பக்கூடிய தன்மையைப்பெற்றிருக்கின்றதென்கிற பெரிய உண்மையை விளக்குவதல்லவோ நம்முடையநோக்கம்? மேற்கூறிய சுவிகிருதபட்சம் வெளிப்படையாக வற்புறுத்திக் கூறப்படவில்லை; ஆனால் மர்மமாக உள்ளடங்கியிருக்கிறது. ஒரு மனிதனால் மாத்திரமல்ல, அல்லது ஒரு கூட்டத்தாரால் மாத்திரமல்ல; ஆனால் தங்களுடைய இதாக்கொள்கைளில் கணக்கிட முடியாத விதங்களாகவும் அளவுகளாகவும் பேதப்பட்டு பல்வகைப்பட்டுள்ளகூட்டத்தாரால் மர்மமாக அங்கீகரிக்கத்தக்க பட்சம் சாதாரணமாக நிரூபிக்கக் கூடிய எப்பட்சத்தினும் உத்கிர்ஷ்டமான தென்று கொள்ளத்தடையென்ன? தவறுள்ளன வென்று கொள்ளப்படும் விஷயங்களில் உண்மையான அம்சத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயலும் முயற்சியில் நமக்கு வழக்கமாக உதவக்கூடிய ஒரு பொது விதியை நாம் இதுகாறுஞ் செய்தசோதனையால் பெறவில்லையா? மேற் கூறிய திருஷ்டாந்தத்தால் முற்றிலுந் தப்பாகக் காணப்படும் அபிப்பிராயங்களுள் ஏதோ ஒரு சரியான கொள்கையு மிருத்தல் கூடும் என்ற உண்மை நமக்கு மனதில் பதிந்தது மாத்திரமேயன்றி அச்சரியான கொள்கையைக்கண்டு பிடிக்கும் வழியையும் நாம் ஒருவாறு தெளிந்தவர்களானோம். இவ்வழியாவது:—

(1) ஒரே இனமாயுள்ள எல்லா அபிப்பிராயங்களையும் ஒத்துப் பார்த்தல் வேண்டும்.

(2) அவ்வபிப்பிராயங்கள் பேதப்படுவதற்குக் காரணமாயுள்ளவையாயும் தமக்கே யுரியனவாயுள்ளவையாயும், திரண்டு ஒன்றற்கொன்று ஒவ்வாம லிருப்பனவாயுமுள்ள பேத அம்சங்களை நீக்குதல் வேண்டும்.

(3) இவற்றை நீக்கியபின்னர் மிகுந்திருப்பதைக்கவனித்தல் வேண்டும்.

(4) தங்கியுள்ள அம்சத்திற்குப் பல வேறு வகைப்பட்ட பேதப்பொய்க்கோலங்களினும் ஸ்திரமாய்நிற்கக்கூடிய வகையாக வெளியிடத்தக்க ஒரு வாக்கிய முறையைக்கண்டு பிடித்தல்வேண்டும்.

(வரும்)

சந்தோஷம்.

கிண்டர் கார்ட்டன் என்னும் பாலபோதனுமுறை.

(300-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

கிண்டர் கார்ட்டன் தோட்டம்.

ஒவ்வொரு பாடசாலைக் கருகிலும் ஒவ்வொருசிங்காரத் தோட்டம் அத்தியா வசியமாம். இங்ஙனம் அமைத்தல் இச்சென்னையைப்போன்ற பெரும் பட்டணங்கட்குப் பலகாரணங்களால் கடினமெனத்தோன்றியபோதிலும், இத்தோட் டங்களால்பெறப்படும் முக்கியப்பயன் இதுபோன்ற பெருநகரங்களிலுள்ள பாடசாலைகட்கேயுரியது. தோட்டங்களில் பாடசாலைகள் ஏற்படுவதால் பிள்ளைகளுக்குச் சுத்தமான காற்று வீசிக்கொண்டேயிருக்கும். பெரியபட்டணங்களில் ஜனநெருக்கத்தினாலும் நெருங்கியதெருக்களிலுள்ள சாக்கடைகளின் துர்நாற்றத்தாலும் சாயம்போடுதல்கலாய்பூசுதல் தோல்பதனிடுதல் முதலிய கைத்தொழில்களாலும் இன்னும்பற்பலகாரணங்களாலும் காற்று அசுத்தமாக்கப் படுகிறது. அசுத்தக் காற்றைச் சுத்தஞ்செய்யக் கடவுளால் ஏற்படுத்தப் பட்டசாதனங்களில் மரங்கள் முக்கியமானவை. இவை மனிதன் சுவாசிப்பதற்குப்பிரதிகூலமான அசுத்த காற்றை யுட்கொண்டு அவனுக்கு அனுகூலமான காற்றை வெளிவிடுகின்றன. ஆகவே, மரங்களைப்பெரியபட்டணங்களில் ஆங்காங்கு வைத்துப் பயிரிடுதல் அவசியமானது.

பாடசாலைகளில் மரங்களைப் பயிரிடுதல் அத்தியாவசிய மானது. இதுவேயுமன்றிப்பிள்ளைகளை மண்கொத்துதல், பாத்திகட்டுதல், தகுதியான எருவிடுதல், விதை விதைத்தல், தண்ணீர் பாய்ச்சுதல், புஷ்பம்பறித்தல் முதலிய தோட்ட வேலைகளிற் பழக்கலாம். மேற்கூறிய வியவசாயத்தொழில்களெல்லாம் பட்டணவாசிகளுக்குப் புதுமையேயன்றிக்கிராமவாசிகளுக்குப்புதுமையல்ல. கிராமங்களில்வசிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு நெல்லோ கேழ்வரகோ அல்லது எந்த வகைப்பயிரோ விதைத்த இத்தனையாவது நாளில்முளைக்கு மென்றும், இந்திந்தப்பயிருக்குஇவ்வளவுஜலம் வேண்டுமென்றும், அவைகளுக்கு இந்தவிதமான உரம் வேண்டுமென்றும், இன்னும் இவ்விதமான பலவிஷயங்கள் தாங்கள் அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டும்செய்துகொண்டு மிருப்பதால் நன்றாய்த் தெரியும். ஆகவே தோட்டங்கள் ஏற்படுத்திஅவற்றில்பிள்ளைகளையே பற்பலவிதமானசெடிகளை

ப்பயிரிட்டு அவற்றின் வளர்ச்சியைக் கவனிக்கச்செய்வது பட்டணத்துப் பாடசாலைகளுக்கே அதிக நன்மையைத் தரும் என்று மேற் கூறியவாற்றால் தெற்றென விளங்கும். ஆகவே, பாடசாலைகளுக்கருகே தோட்டங்களை ஏற்படுத்துதல் அவசியமென்பது பெறப்பட்டது.

தோட்டத்தின் ஏற்பாடு.

பாடசாலைத் தோட்டத்தைச் சிறு சிறு பாத்திகளாகக்கட்டி, இடம் தாராளமாய் இருந்தால் நாலைந்து பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பாத்தியும் இடம் நெருக்கமாயிருந்தால் ஒருவகுப்புக்கு ஒருபாத்தியும் ஏற்படுத்தி, அதில்பலவிதமான செடிகளைப் பயிராக்கி அவற்றின் வளர்ச்சியைப்பிள்ளைகளைக் கவனிக்கச் செய்வது நலம். பாத்திகளுக்கு இடையில் பிள்ளைகள் தாராளமாய் நடந்துசெல்ல ஒருபாதை ஏற்படுத்துவது அவசியம்.தோட்டம் சதுரமாக வாவது வட்டமாகவாவது ஏற்படுத்தலாம்.தோட்டத்தின் ஜலாதாரம் மத்தியில் இருப்பது நலம். வெயில் வேளைகளில் பிள்ளைகள் தங்குவதற்கு நிழல்தரு மரங்க ளில்லாவிடில் அங்கு மிங்கும் சிறு பந்தல்கள் போட்டுவைப்பது அவசியம்.

தோட்டத்தில் புஷ்பச்செடிகள் ஒருபுறமாயும் கறிகாய்ச்செடிகள் ஒருபுறமாயும் தானியவகைகள் வேறொரு பக்கமாயும் நாற்றுப்பயிர்கள் மற்றொரு பக்கமாயும் பயிராக்கலாம். தோட்டவேலை இயற்கைப்பாடத்திற்குச் சம்பந்தமாய்ச் செய்யப்படுவ தாகையால் உபாத்தியாயர் சமயம் வாய்க்கிற போதெல்லாம் சீதோஷ்ண ஸ்திதி, வெயில், மழை, காற்று, பனிமுதலிய வற்றின் மாறுபாட்டினால் தோட்டத்தில் பயிரிடும் செடிகளுக்குள்ள அநுகூலங்களையும் பிரதிகூலங்களையும் பிள்ளைகளைக் கவனிக்கச் செய்து அவற்றை ஒரு ரிஜிஸ்டரில் எழுதிவைக்கச் செய்தல் அத்தியாவசியமாம்.

இதுவேயுமன்றி ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் பிள்ளைகளின் மனதைக்கவரச்செய்யும் பலவிதப்பக்ஷிகள், பட்டுப்பூச்சிகள், முயல்கள், தவளை முதலிய ஜெந்துக்களை வளர்த்து அப்போதைக் கப்போது அவற்றின் சுபாவங்களையும் வாழ்நாளையும் கவனிக்கச் செய்வது நலம். இதனால் பிள்ளைகளுக்கு அவற்றின் ஆகாரபேதங்களும் ஆகாரங்களுக்குத் தகுந்த சுபாவங்களும் அமைவது நன்கு புலப்படும்; ஜந்துக்க ளிடத்தில் அநுதாபமும் ஏற்படும்.

நாம் இதுகாறும் கிண்டர் கார்ட்டன் முறை என்பதியாது? பிள்ளைகளிடத்துள்ள சுபாவ வுணர்ச்சிகள் யாவை?, அவ்வுணர்ச்சிகளை விர்த்திசெய்ய நாம் கையாடவேண்டிய முறைகள்யாவை?, பாடங்கள் யாவை? கிண்டர் கார்ட்டன் முறையை யநுசரிக்க வேண்டியவயது யாது? கிண்டர் கார்ட்டன் முறைப்படி போதிக்கும் உபாத்தியாயரின் இலக்ஷணங்கள் யாவை? பாடசாலை, வகுப்புகளின் இலக்ஷணங்கள், "கிண்டர் கார்ட்டன் தோட்டமும் அதின் ஏற்பாடும்" என்னும்விஷயங்களைப்பற்றிக் கவனித்தோம். இனிநம்தேசத்தில் பொதுவாய்ப் பிள்ளைகள் கற்கவேண்டிய பாடங்களையும், அவற்றால் பிள்ளைகளின் சரீரம், மூளை, சன்மார்க்கம் முதலியவைகள் எப்படி விர்த்தியாகுமென்பதையும், அப்பாடங்களைப்போதிப்பதற்குத் தகுந்தமுறைகள் எவை என்பதையும் சற்றுச் சிர்தூக்கி நோக்குவாம். (வரும்)

N. சுப்பிரமணிய ஐயர்,
கிண்டர் கார்ட்டன் இன்ஸ்பெக்டர்,
சென்னை.

தத்துவார்த்த சம்பாஷணை.

(278-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

இராமசாமி:—சொல்லவேண்டும்.

முனிசாமி:—(1) எத்தொழிலையும் பொறுமையாகச் செய்ய வேண்டும்.

(2) பெரியார் சென்ற முறையை யறிந்தொழுகவேண்டும்.

(3) விரும்பியது வருவது பற்றி மகிழ்ச்சியும், விரும்பாதது வருவது பற்றி வாட்டமு மடையாதிருத்தல் வேண்டும்.

(4) உயர்திணைப் பொருள்களிடத்து நட்பும், அஃறிணைப் பொருள்களிடத்து அருளும் வைத்தொழுக வேண்டும்.

(5) உயர்வும் தாழ்வும் இராப்பகல் போல மாறி மாறி வருவனவாமென்றுணர்ந்து, மாநாபிமானம் விட்டுத் தாழுகி நின்றொழுக முயலவேண்டும்.

(6) கடல் கரையைக் கடவாதிருப்பது போன்று சாஸ்திர வரம்பைக் கடவா தொழுகுதல் வேண்டும்.

(7) மனம்போனவாறெழுகுதல் மாளாத் துன்பத்தை யோயாது தருவதாம்.

(8) பற்றின்றிப் பரமாநந்தமா யிருப்பவரது நேசம் கொள்ளத் தக்கது.

(9) தீயவழியிற் சென்று சிந்தை நைவோரது சிநேகம் தள்ளத் தக்கது.

(10) உலகத்தினிலையை யுள்ளவாறுணர்ந் தொருமுகப்பட்டிருத்தல் தகுதியுடையது.

(11) மாறுமின்பம் என்றும் நிந்திக்கத்தக்கது.

(12) மனோலய சாதனம் என்றுஞ் செய்யத்தக்கது.

(13) ஒவ்வொருநாளும் நானென்பதன்பொருளை நாடுதல் விரும்பத்தக்கது.

(14) நல்லோரிணக்கத்தாலும் தெளிந்த வறிவினாலும் நானென்பதன்பொருளை மாறின்றி யறிதல் தக்கது.

(15) தன்னை யறிகிற மார்க்கத்தில் வருத்தமுற்று முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

(16) உலகவியவகாரத்தில் தாமரையிலையின் தண்ணீர்போலக் கூடியுங் கூடாது மிருத்தல் வேண்டும்.

(17) நல்லோரைத் தஞ்சமாக வடைதல் வேண்டும்.

(18) இடைவிடாது நான் செய்தேன், நான்போனேன் என்றற்றொடக்கத்தனவாக அழுத்தமா யெழு மகங்காரத்தை யகற்ற வேண்டும்.

(19) சரீரத்தில் நானென்றுண்டாகும் புத்தியைப் பிரயத்ன பூர்வகமாக நீக்குதல் வேண்டும்.

(20) பலவகையனவாயமணிமாலையில் நூ லூடுருவிச் சென்றிருப்பது போன்று காணப்படும் பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றனிடத்தும் ஞானமிருக்கின்றது; அதனைப் பிரயத்ன பூர்வகமாக

வறிந்து தன்மய மானவர்க்குத் தானுநந்தநிலை தடையறச் சித்தியாம்.

ராம:—இன்னு மேதாவ தெழுதி வைத்திருக் கின்றாயா?

முனி:—இல்லை. அம்மகாத்மா சமயம் நேர்ந்தபோது கூறிய தத்துவ விஷயங்களைச் சங்கிரகமாக வவ்வப்போது தினசரிப்புத்தகத்தி லெழுதி வைத்தேன். ஒவ்வொருநாளும் அவ்விஷயங்களைப் படித்துக் கூடுமானவரையி லொழுக முயலுகின்றேன்.

ராம:—இரும்பைப் பொன்னாக்குவது போன்று அப்பெரியாருன்னைத் தத்துவ விசாரஞ் செய்பவனாக வாக்கி விட்டார். பிடித்ததையே சாதிக்குங் குணமுடைய நீ இவ்வாறு குணசிலனுயதை நோக்க வெனக்குப் பேராச்சரியமா யிருக்கின்றது.

முனி:—என்னுடைய புத்தியுத்திகளெல்லாம் அவர் சந்நிதானத்தில் சூரியன்முன் னிருள்போற் றொலைந்தன. அவர் ஒழுக்கத்தாலும், அறிவாலும், அடக்கத்தாலும், அளவிடற்கரிய கல்வியாலும் நிறைந்த பரமாநந்த சொரூபராகவிருத்தலின், அவர் சொல்வதைப் பரமேசுவரன் திருவாக்காக நம்பிவிட்டேன்.

ராம:—என்னை அம்மகாநுபாவரிடத்திற் கெப்போ தழைத்துக்கொண்டு போவாய்.

முனி:—அவர் இப்போது துறையூரிலிருக்கும் சின்னமடத்திலிருக்கின்றார். அவரைத்தரிசிக்கவும், அவருடைய தத்துவார்த்த சம்பாஷணையைக்கேட்கவு மிங்குள்ளார் பெரிதும் அவாவுற்றிருக்கின்றமையின், அவரையிங்குத் தருவிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றேன். அவர் வந்தவுடன் உன்னைத் தவறாதழைத்துப் போய், அவருடைய தரிசனஞ் செய்விக்கின்றேன்.

ராம:—உன்னுடைய தினசரிப் புத்தகத்திலுள்ள அவ்விஷயங்களை யெனது தினசரிப் புத்தகத்திலெழுதிக்கொண்டு, நாளைக் கனுப்பிவிடுகின்றேன் ; அத்தினசரிப் புத்தகத்தைத் தருகிறாயா?

முனி:—அது கஷ்டமான காரியம். நாளையதினம் நானொரு பிரதியெழுதி யனுப்புகிறேன்; வெகு நேரமாயிற்று; வீட்டிற்குப் போகவேண்டும்.

ராம:—சுகமே போய்வரலாம். நான் சொன்ன விஷயம் ஞாபகத்திலிருக்க வேண்டும்.

(இருவரும் வந்தனத்தோடு பிரிந்து போயினர்.)

அறிவானந்தம்.

உபநிஷதார்த்த தீபிகை.

மஹோபநிஷத்.

(276-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

ஒருகால் நிர்மலமான அறிவையுடைய அச்சுகர் மேரு பர்வதத்தில் ஏகாந்தத்திலிருந்து பக்தியுடன் தம் பிதாவாகிய கிருஷ்ண துவைபாயன முனியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கேட்டார்:—

(15) ஓ முனியே! இச்சம்சாரத்தின் ஆடம்பரமானது எவ்வாறு எழுந்தது? அஃது எவ்விதமாக எவ்வளவில் எவனுக்கு எப்பொழுது நாசமடையும்? அதைச் சொல்லவேண்டும்.

(16) இவ்வாறு கேட்கவே ஆத்ம ஞானியாகிய வியாசமுனியானவர் தமது புத்திரன் கேட்டவெல்லாவற்றிற்கும் சொல்ல வேண்டுவனவெல்லாவற்றையும் உள்ளபடியே சொன்னர்.

(17) அச்சுகரானவர் இது நான் முன்னமே யறிந்தது தான் என்று தம் பிதாவின் வாக்கியத்தைத் தமது புத்தியால் நன்கு மதிக்க வில்லை.

(18-19) பகவான் வியாசரும் தம் புத்திரனுடைய இவ்வபிப்பிராயத்தை யறிந்தவராய்ப் பின் வருமாறு சொன்னர்:—"நான் உண்மையாக வறிந்தவனல்ல; மிதிலாபட்டணத்தில் ஜனகரென்றொரு அரசனிருக்கின்றார்; அவர் உள்ளபடி யறிவார். அவரிடம் அறிய வேண்டுவனவெல்லாமறிவாய்".

(20) இவ்வாறு பிதா சொல்லவே, சுகர்மேருவைவிட்டுப் பூமிக்கு இறங்கி, ஜனகராலரசாளப்பட்ட விதேஹ நகரத்தை யடைந்தார்.

(21-22) மகாத்மாவாகிய ஜனகரிடம் காவற்காரர்கள் வியாசரின் புத்திராகிய சுகர் வாசலில்வந்து நிற்கின்றார் என்று இவர்

வரவைச் சொல்லவே, (ஜனகர்) அவரைப் பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு "அவர் இருக்கட்டும்" என்று அவமரியாதையாய்ச் சொல்லிவிட்டு ஏழு தினங்கள் மட்டும் மௌனமா யிருந்துவிட்டார்.

(23) பிறகு ஜனகர் சுகரை அங்கணத்தில் பிரவேசிக்கும்படி செய்தார். அங்கும் ஏழு தினம் அவர் உன்மனத்தோடு † கூடின வரா யிருந்தார்.

(24-25) அதன் பிறகு ஜனகர் சுகரை அந்தப்புரத்தின் அங்கணத்தை யடையும்படி செய்தார். அப்பொழுதும் ராஜா வரவில்லை; இவ்வாறு ஏழு தினங்கள் அவ்விடத்தில் சந்திரனைப் போன்ற முகத்தையுடைய சுகரை அதியௌவனமான ஸ்திரீகளைக்கொண்டும் போஜனங்களைக் கொண்டும் பல போகங்களைக் கொண்டும் லாலனம் செய்தார்.

(26) இப்போகங்களும், போஜனங்களும், ஊன்றி நிற்கும் மலை மேற்படும் மந்தமாருதத்தைப் போல் வியாச புத்திரராகிய சுகரின் மனத்தை அபகரிக்கக் கூடாதாயின.

(27) அச்சுகர் கேவலமாய் மிகவும் சமத்துவமடைந்த மனதுடையராய், மௌனியராய், சந்தோஷமான மனத்தராய், பூர்ண சந்திரனைப்போல் குளிர்ந்து நிர்மலராய் நின்றார்.

(28-29) ஜனக ராஜாவானவர் சந்தோஷ மனத்துடன் கூடிய அச்சுகரின் சுபாவத்தை யறிந்து, அவரைவரவழைத்துப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்து, நல்வரவு சொல்லி, ஜகத்தில் சகல கார்யங்களையும் நிச்சேஷமாகச் செய்தவரும், சகல மனோரதங்களையுமடைந்தவருமாகிய தாங்கள் விரும்பியது யாது என்றார்.

(வரும்).

மு. கே. நாராயணசாமி ஐய்யர்,
பீ. ஏ., பீ. எல்.,
திருவல்லிக்கேணி.

---

† அஃதாவது பிரஹ்ம நிஷ்டையில் ஏகாக்ரமடைந்த மனத்துடன் இருந்தார் என்று சொல்லலாம், அல்லது உன்மனி யவஸ்தையிலிருந்தார் என்றும் சொல்லலாம்.

செயற்கை யறிவு

(இனத் தியல்ப தாகுமறிவு.)

மனிதர்களின் இயற்கைச் சுபாவம் ஸகவாசத்தால் மாறுபடும். துஷ்ட ஸகவாசத்தால் இருதயம் கெட்டுத் துன்மார்க்கனும் பாபியாயும் ஒருவன் எவ்வாறு ஆகின்றானோ அவ்வாறே நல்ல ஸகவாசத்தால் அவன் நற்குண முடையவனும், ஸுஹிருதமுடையவனும் ஆகின்றான். ஸகவாசத்தின் வலிமை அதிகம். துஷ்டர்கள் சாந்தகுணமுடைய தெய்வபக்தர்களைப் பரிஹாஸம் செய்வதில் அத்யந்த பிரியமுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள். நற்குணமுடையவர்களோ தெய்வபக்தர்களையும் பெரியோர்களையும் இகழாமல் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வார்கள்.

இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக மகாபாரதத்தில் ஒரு கதையுண்டு. ஒருவன் இரண்டு கிளிகளை வளர்த்திருந்தான். சிறியவைகளா யிருக்கும் பொழுதே மற்றொருவன் அவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டான். ஒரு கிளி தப்பித்துக்கொண்டு ஒரு பர்ணாஸ்ரமத்தில் ஒளிந்து கொண்டது; மற்றொன்றை அதிக ஜாக்கிரதையுடன் எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஒரு கசாப்புக்கடைக்காரனுக்கு விற்றான். அந்தக் கசாப்புக்கடைக்காரன் அதிக அன்புடன் அதைப்பாதுகாத்துத் தன் அருகாமையிலேயே எப்பொழுதும் வைத்துக்கொள்வான். ஆகையால் கிளிக்கு எஜமானனுடைய வாடிக்கையும், குரலும்குணமும் பிடிபட்டன. ஒருநாள் அக்கடையை அடுத்து ஒரு பிரயாணிவந்தான். அப்பொழுது எஜமானன் கடையி லில்லாமையால் கிளி பிரயாணியைநோக்கி “அயோக்கியா! கடையின்சமீபத்தில் வராதே, அதிகமாய்ப் பேசினால் மண்டையை உடைத்துவிடுவேன். இந்த இறைச்சியின் விலை இரண்டுநாணயம். உன்கையினால் அதைத் தொடாதே. அதைவாங்குவது உனக்கு அசாத்தியம்; ஓடிப்போ; நிற்காதே; நின்றால்துண்டம் போடுவேன்” என்று பல பல நிந்தனைமொழிகளால் தூஷித்தது. பிரயாணி இதைப் பொறுக்காது விசனத்துடன் இளைப்பாற ஒரு மரத்தண்டைவந்தான். அப்பொழுது பின்வருமாறு ஓர் இனியகுரலைக் கேட்டான்:—“அதிதாவது தேவரீர் வரவேண்டும்; எங்கிருந்து வருகிறீர். தயவுடன் ஆசனத்தில் உட்காரவேண்டும்; இக்கனிவர்க்கங்களைச் சாப்பிடலாம்” என்பதே. இவ்வினிய கோஷத்தைக்கேட்டு மனதுகுளிர்ந்த பிரயாணி மேல் நோக்கிப் பார்த்தனன். கசாப்புக் கடையில் பார்த்தகிளியைப்போலவே இதுவு மிருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட, கிளி பிரயாணியைப்பார்த்து “என் அண்ணன் கசாப்புக்கடைக்காரனது பாஷையைப்பேசுகிறான். நான் என் எஜமானர்களாகிய ஞானிகளின் பாஷையைப் பேசுகிறேன் என, பிரயாணியின் சந்தேகம் நிவிர்த்தியாயிற்று. பிரயாணி அதிசந்தோஷமடைந்து ஸகவாச தோஷத்தின் பயனைப்பற்றி ஆலோசனையில்அமிழ்ந்தான்.

இக்கதையினால் ஸகவாசத்தின் வலிமையை அறிகின்றோம். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைச் சிறுபிராயமுதற்கொண்டே நல்ல ஸகவாசத்திலேயே கொண்டுவருதலவசியம். சிறுவயதில் பிடிபட்டகுணம் மாறுவது கடினமானதால், ஒவ்வொருவரும் சேர்க்கையின் வலிமையை அறிந்து தீக்குணங்கள் பிடிபடாமல் சிறுவர்களைப்பாதுகாக்க வேண்டும். "தொட்டிற்பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்" என்னும் பழமொழி யிங்கறிதற்பாலதாம்.

சங்கரன்.

பெண்கல்வி.

(292 வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

பாடசாலையின் நோக்கம்:—பெண்களைப் பாடசாலைகளுக் கனுப்பி வித்தியாப்பியாசம் செய்விக்கும் பக்ஷத்தில், அப்பாடசாலையானது யாவரால் எந்நோக்கத்தைக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டதென்பதைக் கவனிப்பது அத்தியாவசியகமாம். ஏனெனின், பாடசாலையின் ஸ்தாபகர்கள் எந்நோக்கத்தைக்கொண்டு பாடசாலையை ஏற்படுத்தினார்களோ அதற்கிணங்கவே அதில் கற்பிக்கப்படும் விஷயங்களும் அமையும். சாதாரணமாய் நம் தேசத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாடசாலைகள் எவரெவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டனவோ அவரவர்கள் தழுவிய மதத்தை விருத்தி செய்வதற்கேயாம். இராஜரீக பாடசாலைகளோ பொது நன்மைக்காக வேற்படுத்தப்பட்டன. பொது நன்மை யெனின், எல்லா மதங்கட்கும் பொதுவான நன்னடக்கைகளைப் போதிப்பது. மற்ற யாவும் மதாபிமானம், ஜாதியபிமானம் இவைகளைப் பற்றியே யிருக்கும். உதாரணமாக, மிஷன் பாடசாலைகள் கிறிஸ்தவ மத அபிவிருத்தியின் பொருட்டும், ஹிந்து பாடசாலைகள் ஹிந்து மத அபிவிருத்தியின் பொருட்டும் ஏற்படுத்தப்பட்டவைகள். இந் நோக்கத்தின் ஈடேற்றத்திற்காக மிஷன் பாடசாலையில் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு அநுகுணமான பைபிலைப் பாடமாக வேற்படுத்திக் கிறிஸ்தவ மதஸ்தர்களையே உபாத்தியாயர்களாக்கி, அடிக்கடி அம்மதத்தின் சாரசங்கிரகங்களைக் குழந்தைகளின் மனதில் ஊன்றும்படி உபன்னியாசம் செய்யும்படி செய்வார்கள்.

இந்து மதாபிவிர்த்தியின் பொருட்டு ஏற்படுத்திய பாடசாலைகளில் ஹிந்து மத சாரசங்கிரகங்களான சநாதன தர்மம் பதிவிரதா சிரோமணிகளின் சரித்திரங்கள், முதலிய விஷயங்களை ஹிந்து உபாத்தியாயர்களைக் கொண்டு சிறவர்களின் பரிசுத்தமான மனதில் பதியும்படி செய்விக்கிறார்கள். ஆகவே பாடசாலை ஏற்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கம் மதாபிவிருத்தியின் பொருட்டா? அல்லது பொது நன்மையின் பொருட்டா? என்று ஆழ்ந்து யோசிப்பது அத்தியாவசியகமானது.

ஆனல், சில மிஷன் பாடசாலைகள் "இந்துப் பெண்கள் பாடசாலை" என்றும், "மகம்மதியப் பெண்கள் பாடசாலை" என்றும் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் பெயரினலே பாடசாலையின் நோக்கம் இன்னதென்று ஊகிக்கமுடியாது. "இந்துப் பெண்கள் பாடசாலை" என்றால் இந்துப் பெண்களுக்கு மாத்திரம் அப்பாடசாலையில் பாடம்சொல்லக்கூடும்; மகம்மதியப் பெண்களை இந்துப் பெண்களுடன் சேர்த்துப் பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட மாட்டாவென்பது மாத்திரமே ஊகிக்கப்படும். ஏனெனின், ஒவ்வொருமதத்தினரின் மனேதத்துவங்கள் வித்தியாசப்பட்டேயிருக்கும். இந்துப் பெண்களின் மனே தத்துவங்களை யுணர்ந்து அவற்றிற் கிணங்கப் பிறிதொரு மதத்தைப் போதிக்கப் புகுந்தவர் அதே முறையை அநுசரித்து மகம்மதியப் பெண்களுக்கு அதே மதத்தைப் போதிப்பது சற்றுஞ் சாத்தியமன்று. ஆதலால், தாம் ஒரே மதப் பெண்களைச் சேர்த்துக் கற்பிக்கப்பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தி அவற்றிற்கு அந்தந்த மதஸ்தரின் பாடசாலைகளென்று பெயரிடப்பட் டிருக்கின்றது; ஆகவே, பாடசாலைகள் யாவரால் ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கின்றன வென்பதையும் யோசிப்பது மிக அவசியமானது.

இனிப் பாடசாலையிற்கற்கும் மாணுக்கரின் குணங்களையும் கவனிப்பது ஆவசியகமென்பதைச் சற்று யோசிப்பாம். சகவாசத்தினல் ஒருவர் மேன்மையாவது தாழ்மையாவது அடையலாம். மேன்மக்கள் சகவாசத்தினல் மேன்மையையும் கீழ்மக்கள் சகவாசத்தினல் தாழ்வையும் அடைவது அநுபவசித்தமா யிருக்கிறது. மனதானது விஷயங்களால் மோகிக்கப்பட்டுச் சிற்றின்பங்களில் பிரவிர்த்திப்பது அதற்குச் சகஜமாதலால், சிற்றின்ப விஷயங்களிலேயே பிரவிர்த்திக்கும் கீழ்மக்களின் சகவாசம் படிவது மனிதர்களுக்குச் சுலபமாயிருக்கும். அநேக நாள் நல்லவர்களுடன் சகவாசஞ் செய்திருந்த ஒருவரைத் துன்மார்க்கர்கள் ஒரு நிமிஷத்தில் தங்கள் வசம் செய்துகொள்ளுவார்கள். இதுவும் அநுபவசித்தம். இங்ஙனம் ஒரு விஷயத்திலுள்ள நம்பிக்கையைப் பிறரால் சுலபமாய்மாற்றமுடியாத அவ்வளவு திடமன முடையாரெனச் சொல்லத்தகும் ஆடவரையே துன்மார்க்கர்கள் ஏமாற்றி விடுவார்களெனின், சகஜமாய்ச் சஞ்சலமான மனத்தையுடைய பெண்கள் துர்ச்சகவாசத்தினல் தீங்குறுவர்என்பதற்குச்சந்தேகமுண்டோ? சந்தேகமின்றாம். ஆதலால், நம் பெண்களைப் பாடசாலைக் கனுப்பவேண்டுமானல் அதிற்கற்கும் பெண்களின் குணதுணங்களையுமறிதல் அவசியமாம். குழந்தைகளின் குணங்கள் ஏறக்குறைய பெற்றோர்களின் குணங்களை யநுசரித்தே யிருக்குமென்பது நம் யாவருக்கும் அநுபவசித்தமே. ஆதலால், பாடசாலையிற் கற்கும் மாணுக்காது பெற்றோர்களின் நடை,உடை, பாவனைகளைக் கவனித்து அவை நமக்கு அநுகூலமா யிருந்தால், அப்பாடசாலையில் நம் பெண்களைப் படிப்பிக்கலாம்; அவை பிரதிகூலமா யிருந்தால் பல கெடுதிகளுக்கு ஏதுவாகும். உதாரணம்:—ஒரு ஏழை வீட்டுப் பெண்

ஒரு பிரபு வீட்டுப் பெண்ணுடன் சகவாசம் செய்தால் ஏழைப் பெண்ணுக்குப் பிரபுவீட்டுப் பெண்ணின் நடை யுடை பாவனைகள் படிந்து, தானும் அவளைப் போலவே நடக்க முயன்று, தான் அவ்விதம் நடப்பதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் தன் பெற்றோர்களால் செய்யக் கூடாமையால் அவர்களை வெறுப்பாள்; இங்ஙனம் வெறுப்பதற்குக் காரணம் பணமே யாதலால் தனக்குப் பணம் தருபவர் எத்தகையராயினும் அவர்களையே தாய்தந்தையர் என்று கருதி, அவர்களிடத்தில் நேசம் பாராட்டி அவர்களோ டிருக்க விரும்புகின்றாள். அதனு லவர்களோடிருத்த லவளுக்கு நேரிடுகிறது. "விரலுக்குத் தகுந்த வீக்க" மின்றித் தனக்கு மீறின அந்தஸ்துடைய வரைப் போல் நடித்தல், தாய்தந்தையரை வெறுத்த பெண்கள் பிறரிடத்தில் காரணமின்றிப் பணம் பெறுதல், அந்நியர்களை யடைதல் முதலிய பல குற்றங்களுக்குக் காரணம் பிரதிகூல சகவாசமேயன்றோ? ஆதலால் இதைக் கவனித்தல் இன்றியமையாதென்பது தெற்றென விளங்கும்.

N. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

இந்துமத மாவதென்ன ?

280-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

மதமென்பது இப்படிப்பட்ட தென்பதும் அதிலடங்கி யிருக்க வேண்டிய விஷயங்கள் இன்னவையென்பதும் பொதுவாய்த் தெரிந்து கொண்டபிறகே அதன் கருத்துக்களும் அபிப்பிராயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று பேதப்பட்டாலும் எல்லாமதங்களும் ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்டனவாய் முடிவாகின்றன வென்று தெரிந்து கொண்டோம்.

இப்போது இந்துமதமென்ப தென்ன வென்று ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியதவசியம். மதமென்ப தின்னதென்றும், பொதுநோக்கால் எல்லா மதமும் ஒன்றென்றும், ஏற்பட்டபிறகு இந்துமத மென்ப தின்னதென்று தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை; இருந்தாலும் சொல்வோம். கடவுள்தன்மையினையும், உலகசிருஷ்டியையும், மனிதன் நித்தியானந்தத்தை யடையவேண்டிய மார்க்கத்தையும்பற்றி இந்துக்கள்கொண்டிருக்கும் தீர்ப்புக்கள் அடங்கியது எதுவோ அதுவேஇந்துமதமென ஏற்படும். இந்துமத மாவதென்ன என்கிறவினவுக்கு இந்தவிடைபோதுமோவென்றால்போதாது. இந்தவிடை நான்கிலொரு பங்கானவிடையாம். இன்னமும் மூன்றுபங்கு இருக்கின்றன; அவற்றையு மிதனோடுசேர்த்தால்தான் பூர்த்தியான விடையாகும். எனக்குக் குறித்திருக்கும் கால அளவு 10-நிமிஷம். இப்போது அதிககாலமாய் விட்டது. என்னைப்பார்க்கினும் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அதிக நுட்பக் கருத்துக்களை வெளியிடத் தக்கவர்கள் இன்னும் அநேகர் இருக்கின்றனர். அவர்களாலுண்டாகும் பயனை நான் நஷ்டப் படுத்துகிறே னென்கிற

பயம் எனக்கேதோன்றுகின்றது. அக்கிராசனாதிபதியினுடைய உத்திரவெப்படியோ அப்படி நான் நடந்து கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறேன். (Cries of please go on, go on; take your own time). மற்ற ரூபங்களையும் ஒருவாறு சொல்லிமுடிக்க எனக்குச் சபாநாயகர் உத்தரவுகொடுக்கிற படியால் ஆரம்பிக்கின்றேன். கனவான்களே! இப்போது நாம் யோசிக்கப்போகிற சில விஷயங்கள் அதிக முக்கியமானவையும் அதிக நுட்ப விஷயங்களுமானபடியால், அதிக கவனத்துடன் நாம்இதை யோசிப்போம்.

உலக சிருஷ்டியையும் நம்முடைய இருப்பையும் பற்றி நாளது வரையில் மனிதர் கண்டுபிடித்திருக்கும் தீர்மானங்கள் சிலசில பாகங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வித்தியாசப் பட்டாலும் மொத்தமாய் அவை மூன்று வகுப்பாய்ப் பிரிக்கப்படும்.

1-வது:—நம்மை நாம்படைத்துக் கொள்ளவேனும், உலகத்தைப்படைக்கவேனும் நமக்குச் சக்தியில்லையென்று தெரிந்திருக்கிற படியால், இது நம்போலிகள்போ லல்லாமல் நம்மைப் பார்க்கிலும் விசேஷ சக்தியுடையவொருவரால் தான் படைக்கப்பட் டிருக்க வேண்டுமென்றும், அவர் நம்முடைய நல்வினை தீவினைக்களவாய்ச் சுவர்க்க நரகத்தைக் கொடுக்கிறார் என்றுந் தீர்ப்புச்செய்தவர் மேற்சொல்லவந்த மதஸ்தர். (Religionists).

2-வது:— உலகம் எவற்றா லமைக்கப்பட் டிருக்கின்றதோ, அந்தப்பூதங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து, நம்முடைய சிருஷ்டிக்குக் காரணம் என்னவென்று நம்முடையவரலாற்றைப்பற்றி மிகுதியாகப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தை மேற்கொண்டு சில தீர்ப்புக்கொடுத்தவர் பூதபரிசோதகர். (Scientists).

3-வது:—வஸ்துக்களின் தத்துவத்தை (Essence or trueness) ஆராய்ச்சிசெய்து தீர்ப்புகொடுத்தவர் சிலர் (Philosophers). இம் மூன்று வகுப்பாருக்கும் ஆராய்ச்சிக்கு இடங்கொடுத்தவஸ்து உலகம். அதுஒன்றாயிருந்தாலும், அவரவர்(தாம்)கொண்ட தீர்ப்புக்களின்காரணமாய்மூன்று விதமாகப்பிரிக்கப்பட்டனர். கனவான்களே! முதல்வகுப்பில் கண்டிருக்கும் மதஸ்தரினிச்சயங்கள் இரண்டாவது வகுப்பாருடைய பூதசோதனைக்கும் மூன்றாவது வகுப்பாருடைய தத்துவ பரிசோதனைக்கும் மாறானும்; முதல்வகுப்பில் அநேக விவேகிகள் தத்தம் மதங்கள் மீது தாம்தாம் வைத்துள்ள அபிமானத்தால் ஒவ்வொரு மதத்திலும் யுக்திக்கொவ்வாத அநேக விஷயங்க ளிருந்தாலும் தங்களுடைய புத்தி சாமர்த்தியத்தால் ஒருவாறு அவற்றைஅர்த்தஞ்செய்துகொண்டு மதத்துக்கு முக்கியம் நம்பிக்கையே யன்றி நியாயமும் தர்க்கமும் கூடாவென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை மாத்திரத்திலேயே சம்மதமில்லாமல் இரண்டாவது வகுப்பினர் பூதபரிசோதனையில் அடைந்த வியப்பின்காரணமாய் இவ்வாச்சரிய பூதங்களை யுண்டுபண்ணியவர் ஒருகர்த்தாவாயிருக்கத்தான் வேண்டுமென்றுசிலரும் (Materialists), உலகத்தின் அமைப்பு இவ்வளவு வியக்கத்தக்கதா யிருப்பினும், இது

கடவுள் இருப்புக்குப் போதுமான நியாயமாகா தென்று சிலரும் (Athiests)(Therefore all Materialists are not Athiests)இருவகுப்பாஞர். பூதபரிசோதனையினல் மாத்திரமே எல்லா விஷயமும் முற்றுப்பெற வில்லையென்று, பூதத்தின் தன்மை யென்னவென்று மூன்ருவது வகுப்பா ராகிய தத்துவபரிசோதகர்புறப்பட்டனர். இவர்கள்தாம்செய்த சோதனையால் உலகத்துக் கதீதப்பட்டுச் சுயம்பான ஒருவஸ்து இருக்கத்தான் வேண்டுமென்றும், அவ்வஸ்து இதுவரையில் ஒருவராலும் அறியப்படவில்லை யென்றும், இனியொருவராலும் அறியப்படாத தன்மையுடைய தென்றும்தீர் மானித்தார்கள்.

கனவான்களே! அனேக வருடங்களுக்கு முன் இந்துதேசத்தின் செழுமையான காடுகளிலும் வற்ருத சலப்பிரவாகம் பெற்றிருந்த நதி தீரங்களிலும் வாசஞ்செய்து கொண்டு உலகவின்பத்தை வெறுத்து உண்மையைத் தேடுவதே மானிடத் தன்மைக்கு பெரிய தொழி லென்று நிச்சயித்துக் கொண்டிருந்த மகரிஷிகள் உலகம் உயிர் பரமென்னு மிவற்றைப்பற்றி மத்தஸ்தர்கொண்ட தீர்ப்புகள்மாத்திரத்திலேயேதிருப்தியடையாதவர்களாய்த் தங்களுக்குள் சில கேள்விகள் கேட்க ஆரம்பித்துக் கொண்டு அவற்றிற்குத் தக்க சமாதானங்களும் கண்டுபிடித்தார்க ளென்பதைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நாமறிவோம். கடவுளால் இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டதென்ருல், அப்படியேயிருக்கட்டும். இந்தவுலகம் பலபொருளின்கூட்டம். ஒவ்வொருபொருளும் தனித்தனியே சுயம்பாகத்தோற்றுகிறது. இப்பொருள்களின்உண்மைத் தன்மை இன்னதென்று நாம்தெரிந்து கொள்ளாத பட்சத்தில், பொருள்களால் அமைக்கப்பெற்றுத் தோற்றுகிற இந்தவுலகம் ஒருவஞல் படைக்கப்படுந் தன்மையுடைய தென்றும், அல்லது அது தன்னுடைய இருப்புக் கந்நியமான ஒருவஸ்துவின் உதவியை யபேட்சியாமலே இருக்கக்கூடிய தென்றும் எப்படிதீர்ப்புப்பெறலாம். ஆகையால் தோற்றும் பொருள்களின் உண்மையை விசாரிக்க வேண்டிய தாவசியகமாம். இங்கிலாந்து தேசவாசியும் மனத்தின் தொழில்களைப்பற்றி அதிநுட்பமான சாஸ்திரத்தை யெழுதினவருமாகிய Professor Bain என்பவருடைய அபிப்பிராயமு மிதுவேதான். (We cannot secure any practical end in this world without observing the natural conditions). இந்த அபிப்பிராயம் அக்காலத்திலேயே இந்துக்களுக் குண்டானது. இவர்கள் செய்த ஆராய்ச்சியின் விதத்தைநோக்கு மிடத்து அது. தற்காலத்தில் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் அதிக தேர்ச்சி யுடைய எல்லோராலும் வியக்கத் தக்கதாகவே யிருக்கும். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட கேள்விகள்: பல நெல் ஓர் அம்பாரமாய்த் தோற்றுவது போல ஒரே இனமான வஸ்து அநேகஞ்சேர்ந்து ஒருமுதலாகக் காணப்படுகின்றதா?

(வரும்).

ஹிதவசன்.

பிராணி சாஸ்திரம்.

(286-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

அசைபோடுவன:—

(b) மானினம்.

இவ்வினத்திற் சேர்ந்த ஜெந்துக்களுக்குத் தலையில் இரண்டு கொம்புகளுண்டு.

முன்கூறப்பட்ட ஒட்டகவினத்திற்கோ கொம்புகளிலையா. ஆனல், அதே யினத்தைச்சேர்ந்த ஒட்டைச்சிவிங்கி(Giraffe or Camelleopard) க்குத் தோலால் மூடப்பட்ட குறுகிய கொம்புகள் இரண்டுண்டு. இஃது ஒட்டையைப்போன்ற வடிவத்தையும் சிவிங்கியைப் போன்ற புள்ளிகளுடையதோலையும் உடைய தாகையால், இதற்கு ஒட்டைச்சிவிங்கி யெனக் காரணப்பெயருண்டாயிற்று. இதன் பின்னங்கால்கள் முன்னங்கால்களை விட அதிகசிறியவை யாகையால், இஃது ஓடும்போது பார்வைக்கு அவலக்ஷணமாயிருக்கும். இதற்கு உயரமான கழுத்தும் நீண்ட நாக்கு மிருப்பதால் பாலைவனங்களிலுள்ள விருக்ஷங்களின் தழைகளைமேய்ந்து ஜீவிக்கும். இஃது ஆப்பிரிக்காக்கண்டத்தில் விசேஷமாய் வசிக்கிறது. ஆனல், இஃது எல்லாக் கண்டங்களிலும் மிருகாசயங்களில் வளர்க்கப்படுகிறது. நாற்கால் மிருகங்களெல்லாவற்றிலும் அதிக உயரமானது இதுவே. இதன் உயரம்சற்றேறக்குறைய பதினேழு அல்லது பதினெட்டடி யிருக்கும். இதன் நாக்கு மூன்றடி நீளமிருக்கும். இதன்கழுத்து நாலாபக்கங்களிலும் திரும்பும். தாய் வயிற்றிலிருந்து அப்போது பிறந்தகுட்டி ஆறடி உயரமிருக்கும். மரங்களின் தழைகளே இதற்கு ஆகாரம். இவ்வொட்டைச்சிவிங்கியினமானது ஒட்டையினத்திற்கும் மானினத்திற்கும் இடையே யுள்ளதானதால், இதுபற்றி இங்குக்கூறப்பட்டது. மான்களுக்கோ நீண்டகொம்புகளுண்டு. ஆனல் அவை வருஷத்திற் கொருமுறை விழுந்துபோகும். இக்கொம்புகள் பசுவின் கொம்புகளைப்போல் போலாயிராமல் கெட்டியாயிருக்கும். மான்கள் சாதாரணமாய் மலைநாடுகளிலுள்ள காடுகளிலும், குளிர்ச்சியான தேசங்களிலுமே விசேஷமாய் வசிக்குமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவை ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்துக் காடுகளிலும் விசேஷமாய் இருக்கின்றன.

தேகஅமைப்பு: இவற்றின் தேகம் பருத்துக் கனமா யிராமல் சிறிது இலேசாயிருக்கும்; கால்கள் உயரமானவை; ஆதலால், அதிவேகமாயோடும்.

கண்கள்: மிகக் கூர்மையா யிருக்கும்; நாலா பக்கங்களிலும் சுழன்று கொண்டே யிருக்கும். அதிக சஞ்சலமானவை.

காதுகள்: மெதுவான சத்தத்தையும் கேட்கக்கூடிய அவ்வளவு கூர்மையானவை; நாலாபக்கமும் திருப்பக் கூடியவை.

மூக்கு: அதிக தூரத்திலுள்ள வஸ்துவையும் மோப்பத்தால் அறியக் கூடியது.

சுபாவகுணங்கள்: (1) எளிதில் பயப்படக் கூடியவை. ஆதலால் இவை எப்போதும் கூட்டங்கூட்டமாகவே வசிக்கும்.

(2) புதிதாய் ஒரு இடத்திற்குப் போகவேண்டுமானால் நாலாபக்கங்களிலும் பார்த்துத் தனக்குயாதொரு தீங்கும் நேரிடாதென்ற திட எண்ணம் உண்டானால் மாத்திரம் அங்குப்போகும்.

(3) பழக்கக் கூடியவை.

(4) வேட்டை நாய்களால் துரத்தப்படும்போது அந்நாய்கள் தங்கள் காலடிகளை மோப்பத்தால் அறிந்து பின் தொடர்ந்து வரக்கூடாதவாறுகாலடிகள்பூமியில்சரியாய்ப்பாயாதவண்ணம் குதித்துக்குதித்து ஓடக்கூடியவை.

வகைகள்: அந்தந்தத் தேசத்திற்குத் தகுந்தவண்ணம் அநேகவகைகளுள; ஆனால் நம்முடையதேசத்தில் முக்கியமானவை புள்ளிமான், கலைமான், கருப்புமான், கடம்பை, கஸ்தூரிமான் முதலியன. இவ்வகுப்புகளில் கஸ்தூரிமானுக்குக் கொம்புகள் கிடையா. கருப்புமானுக்குக்கொம்புகள்உண்டு; ஆனால் அவை இவ்வினத்திற்கு இயற்கையாயுள்ளதுபோல் வருஷத்திற்கொருமுறை விழுந்து முளைக்காமல் எருது எருமைகளின் கொம்புகளைப் போல் எப்போது மிருக்கின்றன. இக்கொம்புகள் போலானவை.

கஸ்தூரிமான்: கஸ்தூரி என்னுமொரு வாசனைத்திரவியம் இதனுடையவயிற்றிலிருந்து எடுப்பதால், இதற்கு இப்பெயர்வாய்ந்தது. இஃது இமயமலையின் காடுகளிலும் சைனு திபேத்து முதலிய தேசங்களிலும் வசிக்கிறது. ஆண் மான்களின் வயிற்றில்தான் கஸ்தூரி அகப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மானின் வயிற்றிலும் ஒருதுலாம் கஸ்தூரிக்குமேல் அகப்படுகிறதில்லை. வயதில் முதிர்ந்த ஆண்மான்களின் வயிற்றிலேதான் ஒருதுலாம் கஸ்தூரியகப்படும். ஆகையாற்றான் கஸ்தூரிக்கு அதிகவிலை.

பொதுவாய் எல்லா மான்களும் அதிகவேகமாய் ஓடக்கூடியவை யாதலால், இவற்றைப் பின்தொடர்ந்து வேட்டையாடுவதே சாமார்த்தியமெனக் கருதி அநேக ராஜாக்கள் மான்வேட்டை யாடினரென்று நம் புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவை கூட்டமாய் வருவதால் அங்கங்கே இட்டிருக்கும் பயிர்களை மேய்வதுண்டு. இஃதொன்றே இவற்றால் மனிதருக்குச் செய்யக்கூடிய கெடுதி. இவற்றின்தோலை யோகிகள், சித்தர், உபாஸிகர்கள் முதலியவர் ஆஸனமாக உபயோகிக்கிறார்கள். இப்படி உபயோகிப்பது தாங்கள் சஞ்சலமற்ற மனமுடையவரெனப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தற்காம்; எங்ஙன மெனின், பார்வையிலும், மோப்பத்திலும், கேள்வியிலும், நினைப்பிலும் அதிசஞ்சலமான மானை அவர்கள் கொன்று அதன்தோலை ஆஸனமாகச் செய்திருப்பதனால் சஞ்சலமான ஜெந்துக்களெல்லாம் அவர்

களுக்கு விரோதமென் றாகிக்கப்படுகிறது. சஞ்சலமான ஜெந்துக்களிடத்தில் விரோதம் பாராட்டுகிறவர்களாதலால், அவர்கள் திடமான மனமுடையவராகத் தான் இருக்கவேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது.

(வரும்) .

N. சுப்பிரமணிய அய்யர்,
கிண்டர்கார்டன் இன்ஸ்பெக்டர்,
சென்னை.

பூங்காவனம்.

(295-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

மற்றை நாட் பிற்பகல் அருட்பிரகாசம் வழக்கம்போல ஆற்றங்கரைக்குச் செல்லாது அருளானந்த முதலியாருக்கு முதனுள் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தபிரகாரம் அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்று நம்கதா நாயகியையும் வீட்டெசமானரையும் கண்டான். அவர்களிருவரும் தகுந்த மரியாதையுடன் சம்பாஷணைச்சாலைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஓர் ஆசனத்தில் இருக்கும்படி செய்து தாங்களும் ஒவ்வொரு ஆசனங்களில் இருந்து நெடுநாட்பழகிய சிநேகிதர்கள்போலச் சம்பாஷித்தார்கள். சிறிது நேரஞ் சென்றபின் அருளானந்தமுதலியாரின் வேலைக்காரனாகிய கோவிந்தன் வந்துபோசனம் தயாராகவிருக்கின்றது என்று அழைக்க, மூவரும் எழுந்து அசன சாலைக்குச் சென்றார்கள். அங்கு இவருண்ணும்படி அரம்பையிலைமீது பலகாரபக்ஷணங்கள்பறிமாறி வைக்கப் பட்டிருந்தன. இருவரும் உண்ணும் வரையும் பூங்காவனம் பணியாளிக்கு உதவியாக நின்று பறிமாறி உபசரித்து அவர்களுண்டபின் தானும் உண்டாள். விருந்துக் கொண்டாட்டம் செவ்வனே முடிந்தது. சிறுதுநேரஞ் சென்றபின் அருட்பிரகாசம் அருளானந்த முதலியாரிடமும் பூங்காவனத்திடமும் பிரியாவிடை பெற்றுக்கொண்டு கலாசாலைக்குச் சென்று விட்டான். அன்றிரவு கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் ஈசுரனால் தங்களுக்கு இயல்பாயமைந்துள்ள அந்தரங்கபாச முயற்சியினால் இன்பமான கனவு கண்டார்களென்பது வாசகர்களுக்கு நாம்கூறாமல் விளங்கும். காலம் சில சென்றன. அருட்பிரகாசத்தின் மேம்பாடான சகல குணங்களையும்கண்ட அருளானந்தமுதலியார் இவனைத் தன்மகளுக்கு நாயகனாக்கலாம்; அவன் அதற்கு இசைவானோ அல்லனோ வென்னுஞ் சந்தேகத்துடன் இருக்கின்றார். ஆனால் இவர்கள் இருவரும் ஒருமித்தும் தனித்தும் நாடோறும் ஆற்றுக்குச்சென்று வங்கம் செலுத்திப் பொழுது போக்கிவருவார்கள். பூங்காவனம் இவனை மணமுடித்தல்வேண்டு மென்னும் எண்ணமுடையவளாகவிருக்கின்றாள்; இவளைப் போலவே அருட்பிரகாசமும் எண்ணியிருக்கிறான்; இவர்கள் மூவரும் இவ்வாறே தங்கள் தங்கள் மன எண்ணங்களை அடக்கி வைத்திருக் கிறார்கள்.

ஒருநாள் பூங்காவனம் தந்தையாரிடம் வழக்கம்போல் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு மகாவலி கங்கையாற்றங்கரைக்குச் சென்று வங்கமேறிச் செலுத்திக்கொண்டு பொழுது போக்காக நெடுந்தூரம் சென்றுவிட்டாள். சிறிது நேரஞ் சென்றபின் அருட்பிரகாசம் அருளானந்த முதலியாரின் வீட்டிக்குச்சென்றுஎஜமானனையும் குமாரியையும் விசாரிக்கவீட்டெஜமான் நித்திரை செய்கின்றார், குமாரி ஆற்றங்கரைக்குச் சென்றுவிட்டாளென வேலைக்காரனால் அறிந்து தானும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று துறைமுகக் காவலனிடம் தனது வங்கத்தைப் பெற்று அதிலேறிச் செலுத்திக் கொண்டு போனான். நேரம் ஐந்தரை மணியாய் விட்டது. இவர்களுக்குண்டாகும் துன்பத்தைக் காணக்கூடாதென்று ஆதவன் அஸ்தமன கிரியில் மூழ்கப்போகின்றான். மாலைக்கால இளம் வெயிலானது பொற்றிரளுருண்டாற்போல ஆற்று நீரிற்றோற்றுகின்றது. யோகிகளது இருதயம்போல யாதொரு ஆரவாரமுமின்றி ஆறானது நிச்சப்தமாயிருந்தது. அருட்பிரகாசம் வங்கத்தை நெடுந்தூரம் செலுத்திக்கொண்டு போகும்போது அரைமைல் தூரத்தில் பூங்காவனத்தின் வங்கம் வருவதைக்கண்டான். அப்பொழுது அவளின் பேரழகையும் வங்கம் செலுத்திவரும் இங்கிதத்தையுங் கண்டு மோகங்கொண்டு ஆஹா! பூலோக மோகினி போலிருக்கும் இப்பெண்மணி நமது ஆருயிரனைய பூங்காவனம் தானோ அல்லது நீரரமகளிர்களில் ஒருத்தியோ என் நேத்திரங்களே என்னை ஏமாற்றுகின்றனவே; நான் பல்லூழிகாலம் அரிய தவத்தைச் செய்திருந்தால் இவள் எனக்கு மனைவியாவாள். நெடுநாளாக நான் மனோராச்சியம் செய்துகொண்டிருப்பானேன்? இன்று அவளது மன எண்ணத்தைக் கேட்டு அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும்; அதற்கேற்ற காலமும் இடமும் இதுவே. எனது எண்ணத்திற்கு உடன்படாவிட்டால் அவளுக்கு முன்பாக இவ்வாற்றில் வீழ்ந்து பிராணனை விட்டுவிடுகின்றேன் என்று பலவாறு தன்னுட் கூறிக்கொண்டு செல்லும்பொழுது பூங்காவனமும் கால் மைல் தூரத்தில் தனது வங்கத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு எதிர்முகமாக வர இவன் அவளது பேரழகாகிய அமிர்தத்தை யுண்டு ஆராமையோடும்

பொன்னுல கினைவிட் டிறங்கியிவ் வுலகப்
    புதுமையும் பார்க்கவந் தீரோ
பின்னிய திரைவா ருதிப்புவி யினில்வாழ்
    பெண்களு மயங்கெழில் படைத்த
மென்மையாரனமே யுமதுபொன் னடித்தூள்
    விழவென வளவறுங் கால
முன்னியின் நதிசெய் யருந்த்வ நிறைவே
றுதற்கிவ ணுதித்துறைந் தீரோ.

மனமெனுங் கடலி லோடுமோர் காம
    வங்கமே யினை ஞர்கண் மணியே

புனையிழை மடவார் மகுடமே யெனது
　　புண்ணியந் திரண்டபூ ரணமே
தினமொரு படத்தி லொட்டிநில் லாமற்
　　றிருமொழி பேசுமோ வியமே
வினவுமெப் பொழுதுங் கருகிவா டாது
　　மிகுமணந் தருமருக் கொழுந்தே
காற்றினில் வெயிலி லடிபடா தலைந்து
　　கணுமுத்த மரும்பிலாக் கரும்பே
மாற்றரு மடவி வரையிடைத் தூங்கா
　　மஞ்சத்திற் றூங்குசெந் தேனே
யாற்றெனு தழற்செந் தீயடுப் பேற்றி
　　யட்டிடா நவரசப் பாகே
வேற்றெரு வரின்கை புகுந்துநூ லதனல்
　　வீக்குற மெல்லிதழ் மலரே.
வாய்ந்தமுள் ளடவி தொறுமலை யாது
　　மலரணை துலாவுவான் குயிலே
யேய்ந்தவோ ரிசையே பயின்றிடா தனந்த
　　விசைபயின் றிடுமிளங் குயிலே
யாய்ந்தசொற் குளறு திளைகுர்க ளிதய
　　மாங்குடம் பையிலுறை கிளியே
வேய்ந்தநால் வகைப்புட் பழமிகச் சுமந்து
　　விளங்கெழில் வயங்குபூங் கொடியே
கம்மிய ருருக்கு நெருப்புலை புகுதாக்
　　கனகமே தமரிடா திலங்கித்
தம்மதி யதனில் விலைமதித் தேவருந்
　　சாற்றெணுத் தாளமே புடைத்து
விம்மிய களப முலைமலை சுமந்து
　　விரைகமழ் மறைபடா மின்னே
செம்மரை மலர்வேற் கோவ்வைமால் சுமந்த
　　செழுங்கதிர்ச் சீவரத் தினமே.

என்று இவ்வாறு கூறி ஆனந்தக் கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டு வரும்பொழுது ஆகாயத்தில் இடி மின்னல் குமுறலுடனே ஊழிக்காற்றும் சுழிமழையும் உண்டாகப் பூங்காவனம் செலுத்திவந்த வங்கமானது ஆற்றில் மூழ்கி விட்டது. எதிர்முகமாக வந்த அருட்பிரகாசம் தனது வங்கத்தை அதிக கஷ்டத்தோடு நடத்தி வரும்பொழுது தனது பிராணதாரமானவள்வங்கத்

துடன் ஆற்றில் மூழ்கியதைக் கண்டு வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக் கொண்டு அழுது புலம்பி மயக்கமடைய, காற்றின் வேகத்தினால் இவனது வங்கமும் இவனுடனே ஆற்றில் மூழ்கிவிட்டது.

முதலாம் அதிகாரம் முற்றிற்று.

சிவராமலிங்கம் பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீநீலகண்ட தீக்ஷிதரவர்கள் இயற்றியருளிய

வைராக்கிய சதகம்.

(1) ஒரு பிக்ஷுகர் பத்து அவ்யயங்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவரிடம் சென்று (அவரிடத்திருந்து) ஙஙு (மம)என்னும் இரண்டு அவ்யயங்களை யாசிப்போம். வேறென்ன விருக்கிறது.

குறிப்பு:—பரமேசுவரருக்கே "தசாவ்யயஃ" என்றுபெயராதலால் அவரிடம் சென்று அகங்காரத்தைப் போக்கக் கூடிய இந்த இரண்டு அவ்யயங்களை யாசித்து அதனால் வைராக்யத்தை ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுவோம். இவ்வித மடைந்து விட்டால்,உலகத்தில் நமக்கு ஆகவேண்டுவது ஒன்றுமேயில்லை என்பது கருத்து.

(2) மனதை மந்திரியாக வுடையதாயும், தைர்யத்தின் பலத்தையுடையதாயும், ஸங்கல்பங்களுக்கு விரோதியாயும், சாந்தியைத் தனமாய் உடையதாயும் இருக்கிற வைராக்கிய மென்னும் இந்தஸாம்ராஜ்யமானது மூன்று லோகங்களையும் தனக்குடையதா யிருக்கிறது.

(3) ஜனங்கள் ராஜாவினிடத்துப் பயமுறுகின்றனர். அவ்வாறே அரசரும் விரோதிக ளிடத்துப் பயமுறுகின்றனர். ஆனால், இந்தவைராக்கியமோ பிர்ம்மாமுதல் யமன்வரையில் யாவரிடத்தும் பயத்தை யுண்டு பண்ணாததாயும் இச்சைகளை யொழிக்கக் கூடியதாயும் இருக்கிற ராஜ்யமாம்.

(4) விரக்தனுக்கு (வைராக்யத்தை யடைந்தவனுக்கு) பிக்ஷை கொடுக்கிறவர்கள் தாய்கள்; உபதேசிக்கின்ற குருக்களே தந்தைகள்; சிஷ்யர்களே குமாரர்கள்; மிருதியாக மானஸோல்லாஸத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்கு ஹேதுவான சாந்தியே பத்னி.

(5) கார்யம் பிரதி கார்யம் ஒன்று மில்லாமையால் யாவர் ஒன்றும் செய்யாம லிருக்கின்றனரோ அப்படிப்பட்ட ஸத்துக்களே முக்தர்கள். ஸந்தேக மில்லை ; கௌதமர் ஸாக்ஷி.

குறிப்பு:—“ துக்கம், ஜன்மம், பிரவிருத்தி, தோஷம், மித்தியாஞான மென்னுமிவை உத்தரோத்தரம் (பின் பின்) நாஸத்தை யடைந்து விட்டால் மோக்ஷமாம்” என்று கௌதமர் ஸூத்ரம் செய்திருப்பதால், மனோவ்யாபார மற்றிருப்பதே மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் என்பது அவர் அபிப்பிராயம் என்பது கருத்து.

(6) ஆகாயம் வீழினும், பூமிவெடிக்கினும், பர்வதங்கள் சலிக்கினும், ஸமுத்திரங்கள் எல்லாம் ஒன்ருகச் சேரினும், உலகமே கீழ்மேலதாயினும், அவற்ருல் விரக்தனுக்கு என்ன குறைவு?

(7) திருடர்யார்? கோள் சொல்லுகிறவர் யார்? சத்துருக்கள் யார்? பந்துக்கள் யார்? கெட்ட இந்தமனஸ்ஸான து எவனுக்கு வசப்பட் டிருக்கிறதோ அவனுக்கே இவ்வுல கெல்லாம் வசமாயிருக்கும்.

(8) விஷயஸுகங்கள் ஸமீபத்தில் வரட்டும்; அப்படியே இந்திரியங்களும் விஷயங்களோடு எப்போதும் ஸம்பந்தப் பட்டிருக் கட்டும்; மனம் என்னும் ஓர் இந்திரிய மாத்திரம் சாந்தியை யடைந்து விட்டால் பிறகு கவலை என்ன?

(9) விஷயஸுகங்களை ஒழிக்க வேண்டுவதற்காக மூடர்கள் மேருபர்வதத்தின் குஹைகளில் வஸிக்க வேண்டுமோ? ஜலத்தின் ஸம்பந்தம் இல்லாவிட்டால் புழுதியில் தாமரை முளைக்காதல்லவா?

குறிப்பு:—மனம் இவ்விஷயங்களுக்கு இடங்கொடா விட்டால், இருந்த விடத்திலேயே ஸாதிக்கலாம் என்பது கருத்து.

(10) ஸம்ஸாரமாகிய ரோக விஷயத்தில் அஞ்ஞானம் ஆதிகாரணம்; பிறப்பதுமுதல்ரூபம்; ஜனனமரணங்களை யடைவதே பரிபக்குவதசை; சிஷ்டையால் உண்டாகக்கூடிய சாந்திதான் ஔஷதம்.

(11) பன்றியின் ஜாதியை ஸ்மரிக்கிற மனிதன்போலத் தீரன் தன்னால் அனுபவிக்கப்பட்ட விஷயங்களைக்கண்டு வெகு தூரத்தில் வெறுப்பை யடைந்து வைராக்யத்தை யாதரிக்கின்ருன்.

(12) பால்யத்தில் குழந்தைப்பருவம் போலவும், யௌவனத்தில் பால்யபருவம்போலவும், விருத்ததசையில் யௌவனபருவம் போலவும் தீரர்களுக்குச் சாந்திவந்தவுடன் காமத்தின் சேஷ்டையானது ருசிக்கிறதில்லை.

(13) ஏதோ சிலவிடங்களில் பெரியோர்கள் அநேக முறை விஷயங்களைப் பரீக்ஷித்து அவற்றை விட்டுவிடுகிருர்கள். வாந்திசெய்த அன்னத்தைக் காக்கைகள் தின்பதுபோல மற்றவர்கள் அந்தவிஷயங்களையே ஸேவிக்கிருர்கள்.

(14) தாய்தந்தைகள் கடைசி யானவர்கள்; பத்னி கடைசியானவன்; பிள்ளைகளும் கடைசியானவர்கள் ; இவர்களிடத்தில் அதிகப்பிரியத்தைக்

கொள்ளும் போது இவ்வுலகில் தீரர் எவ்வாறு விரக்தி யடைகிறார்கள்.

குறிப்பு:—அப்படிப்பட்ட தீரருக்குத் துன்பமே ஒழிந்து போவதால் அந்தஜன்மத்திலுள்ள தாய்தந்தையரிடத்திலும் பிரியம் வைக்காமல்வைராக்யத்தை யடைகிறார்க ளென்பது கருத்து.

(15) ஸ்திரீஎன்னும் பெயருள்ள பெருங்காற்று அடிக்கும்போது சலனசித்தமுள்ளவர்கள் புற்போல் சுற்றுகிறார்கள்; ஸத்துக்களான தீரரோ பர்வதம்போல் அச்சமயம் சிறிதுஞ் சலிப்பதே யில்லை.

N. ராமநாத சாஸ்திரி, பண்டிதர்,

அடையாறு லைபிரெரி, சென்னை.

வல்லாள மகாராஜன் சரித்திரம்.

(288-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

ஆயினும், எக்குற்றத்தால் விளைந்த வெப்பவமுந் தீர்க்கவோர் வழியுண்டு. அஃதென்னெனின், இரப்போர்க்கும் சித்த சுவாதீனம் கொண்டில்லாதார்க்கும் உளமகிழ்ந்தீதலேயாம். இவ்விதங் கொடுத்துவருங்காலத்து நல்வினைப் பயனால் தக்கோரடைவர். அவரன்புக்குரியவ ராவோம். அவாது அருள்வாய்க்கும். இதுவாய்ந்துழி இதனாற் கிடைக்காததென்னுளது? ஆதலாலிதுவே தக்கவாறு என மதிக்கின்றனன் என மந்திரி மிகவினயமொடு சொல்லினன். இதுகேட்டு இயல்பாகவே ஈகையில் நற்காதல்கொண்ட வல்லாளவள்ளல் அகமகிழ்ந்து அமைச்சரேறே! நற்றிறமே நவின்றீர். இதற்குத் தலையாய் நான் யோசிக்கத்தக்கது என்னுளது? நானொன்று கூறுகின்றனன் கேண்மின்; எவரேனும் எக்காலத்தேனும் எதுகேட்பினும் அவர்க்கு அக்காலத்து அது மகிழ்ந்துகொடுப்பமென யாவருமறியும்படி முரசறைவித்து முக்கணனை வணங்கித் தவசாரட்டும்; இச்செயல் முட்டின்றி முடியுமாறு சகல உத்தியோகத்தவரும் முன்னின் றுதவிபுரிந்து சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டுகின்றேன் என்று அரசன் விநயமோடு ஆணையிட்டனன். இது கேட்ட அமைச்சரு மற்றுமுள்ளோரும் எழுந்து நின்று வணங்கி நிற்க; பிரதம மந்திரி சில கூறப்புகுந்தனன்.

எமது தலைவா! தாங்கள் அமைத்தவாறியற்ற என்ன தடையுளது? ஆயினும் ஒரு சங்கை தமியேன் மனத்திற்றோன்றுகின்றது. அதனை விண்ணப்பிக்கின்றேன் செவிசாய்த்தருளல்வேண்டும். எவரெது கேட்பினுங் கொடுக்கத்தக்கவர் தாரணியிலாருளார்? வார்த்தையின் வாய்மைக் கழிவுறா வண்ணம்காத்துக்கொள்வதுநங்கடனன்றோ? குறைவென்னுங் குற்றத்தில்

நீங்கிநிறைவென்னும்பெரும்பேறுபெற்றிருத்தலன்றோநல்வாழ்க்கையாகும். ஏனையோரினும் அரசர் நிலைமைய்யதிக மென்பதற் கையமின்று. ஆயினும், உலகத்துள்ளாருக்கு எவ்வெக்காலங்களில் என்னவென்னவோ வேண்டியிருக்கும்; அவ்வக்காலங்களில் அதுவதுகொடுக்க நம்மால் ஆகாதும்போகும். ஆதலால் கேட்டதுகொடுக்க வல்லமல்லம் நாம் என்பதுகருதி நம்மாற்கூடியது காவாது அகமகிழ்ந்து கொடுப்பமென முரசறைவிப்பது பின்னிகழ்வுக்கிடங் கொடாக் காரியமாகும். இதுவேயெமது கருத்து. தங்கள் திருவுளம் உத்தரவளிக்க வேண்டுகின்றனன் என்றான். மந்திரி சொன்னவுரை மன்னன்கேட்டுப் பதிலுரைப்பானானான்.

அறிவினிற் சிறந்த அமைச்சரேறே! நீவிருரைத்த துண்மையே ஆயினும்,எவர்க்கேனும் உலகப்பொருள்களிலன்றி உலகத்திலாத பொருள்களில் எங்ஙனம் ஞானமுண்டாகும்? ஒவ்வொருவருக்கும் சிற்சில பொருள்ஞானமே யுண்டாகும். அவ்விதம் ஞானத்திற் குட்பட்ட பொருள்களில் எல்லாப்பொருள்களும் ஏககாலத்தில் வேண்டியிரா. யாராவதொருவருக்கு ஒருபொருள் ஒருகாலத்தில் அவசியமாகும். அப்பொருட் சம்பாதனை அவருக்குக் கூடாததாகும். அக்காலத்தில்தானவர் மற்றொருவர் பாலடைந்து அப்பொருள்கேட்கவேண்டிவரும். கேட்கப்பட்டவன் தன்னால் கூடுமாயின் மனமிரங்கிக் கொடுப்பன்; கூடாவிடத்து, அப்பொருள் கிடைக்கத்தக்க வேறேனும் ஒரு வழி சொல்வன். இஃது உலகவழக்கம். உலகத்தார்க்கு விரும்பியபொருள் கிடைப்பது கூடாதாயினும், அரசனுக்குக் கிடைப்பது கூடாதாமோ? அரசனுக்குங் கூடாதாயின், மற்றெவர்க்குக் கூடும்? எளிதிற் கிடைக்கக் கூடியதை ஒருவர் மற்றொருவரைக் கேட்கத் துணிவரோ? ஒருவன் ஆசையின் மிகுதியாற் கேட்கத் துணியினும், அப்பொருளைக் கேட்கப்பட்டார் ஈவது அறமாகுமா? அல்லது அவர் அஃதுடையோரென வறியாமல் கொடுப்பினும் எளிதில் கிடைப்பது கொடுப்பதோ அறத்தின் சிறப்பு. ஒருவர் நம்மைக் கேட்ட பொருள் நம்மால் உதவக்கூடாது போமெனத் தோன்றினும் கேட்டவர் மனம் புண்படாதுபோமாறு எவ்விதத்தானும் முயன்று கருதியதைப் பெற்று அவருக்கு நாம் கொடுத் தருள்வதே அறத்தின் சிறப்பென்று அதைப்பெற்ற காரணத்தால் அவரடையும் மகிழ்ச்சியைக்கண்டுநாம்மகிழ்வதேமகிழ்ச்சியுளெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சியெனயான் கருதுகின்றேன். இதுபற்றி நுங் கருத்தை எனக்கறியச் சொல்ல வேண்டுமென வல்லாள வள்ளல் சொல்லக்கேட்ட அமைச்சர் அடிவணங்கிச் சொல்வார்:—

தருமநெறிதவறாது தரணியாளும் எம்மிறைவ! தாங்கள் மொழிந்தது மோருறுதியே; ஆயினும், நம்மளவுக்குப்பட்டதும் நம்மாலன்னியர்க்கு அதிசுலபமாய் உதவத்தக்கதுமான பொருளும் சிலசமயத்தில் பலவிதக் காரணத்தால் நம்மால் உதவமுடியாது போவதை நாம் பன்முறை அனுபவத்திற் காண்கிறோமன்றோ? ஆதலால்,“செய்வன திருந்தச்செய்” என்னும்

வாக்கியத்திற் கிணங்க நமது முயற்சிசெல்லுமாயின், அதனாலாயபயனை நாமடைவதுகூடும். இதனைத் தரியலரேறே! தாங்கள் இனியோர்முறை சற்றுக் கவனித்துக்கட்டளை யிடவேண்டுகிறேன் என்னு மமைச்சருரைகேட்டுப் பார்த்திபன் பேசலுற்றனன்:—அருமையான பொருள்கள் வேண்டியபொழுதுகிடைக்குமாறு தக்கவேற்பாடு செய்து வைத்துக்கொண்டால்நீவிர் சொல்லிவந்த தவறுதலுண்டாகுமோ? ஏதோ ஒரு காரணத்தால் தவறுதல் நேரிடினும் அத்தவறுதல் நம்முயற்சியின் குறைவால் நேராவிடின் நம்மீது குற்றமின்றாதும்; நம்மாலியன்ற முயற்சி செய்வம். மேலும் நாமிப்போது செய்யத்துணிந்தகாரியம் அறிவாளரால் மதிக்கத்தக்ககாரியமாதலால் இக்காரியத்திற்குத்தவறுதலுண்டாகின், மதியுடையோர் அதனைக்குறையெனக் கருதுவரோ? இதனைச்சீர்தூக்கிநீவிர் புகலவேண்டும் என, மன்னன் மாற்றங்கேட்டமந்திரித்தலைவன் வணங்கிச்சொல்வான்:—பூபதியே! தங்களாணையை யேற்காது அடிக்கடி யெதிர்த்துப் பேசுகிறேனென்று முனியாது கிருபைகூர்ந்து செவிசாய்த்தருளல் வேண்டும் எனவணங்கிப் பிரதான மந்திரி அருகேநின்று மிருதுவாய் வசனிக்கத்தொடங்கினன். யாம்செய்யத்தொடங்கிய இக்கருமம் சற்கருமமாங் காரணத்தாலேயே தடைகள் நேரிடாவென்பதற்கு ஞாயம் என் மனதிற்றோன்றவில்லை. எக்காரியத்திற்கும் தடையுண்டென்பதே நம்மனுபவம். ஞாபகமாய் அருமையான பொருள்கள் யாவும் முன்னதாகவே சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளினும் நாம்மறதியின்றி யெல்லாப்பொருளையும் தேடிவைப்பமென்று துணிந்துபேசவியலாது. சற்கருமமியற்றத்துணிந்தவர் கூடியவரையில் வரும் முட்டுகளை நிவர்த்திக்க வெகு ஏற்பாடாக இருக்கவேண்டுமென்பதென்கொள்கை. "தெள்ளுற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெந்நாளுந் தீமைவாழும்" என்பது தாங்கள் அறியாததன்றே என, வல்லாளபதிகேட்டு அமைச்சர்தலைவ! நீயறைந்தன வனைத்தும் உத்தமமே. அரசமைச்சாரும் இகழும் புகழும் நினையுஞ்சாருமென்ற உறுதிகொண்டிருப்பதால் மீண்டும் மீண்டும் தக்கமொழிபல வுரைக்கின்றனை. இதுவலவோ அமைச்சுத்திறம்; அறிவாளர் செயல்.

உத்தமவமைச்சரேறே! ஒருசற்கருமஞ்செய்யத்துணியுங்காலத்து நடுவண் வந்துறும் இடையூறுகளுக்கஞ்சாது அது வருங்காலத்து அதனைப் போக்கிச் செய்வன செய்து முடிப்பதே கடனென்பதும், எப்பயன்பிராப்தமானாலும் அப்பயனை அனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்பதும், தக்கோர்கொள்கையாம். நாம் விரும்புஞ் செய்கைபொது நலங்கருதியேயன்றி என்னொருவனைப்பற்றியதன்றே. "நல்லா ரொருவருளரே லவர்பொருட்,டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை" என்பதுபோல் அரசுக்குள்ளடங்கிய ஜீவகோடிகளுக்குள் ஒன்றன் பொருட்டாய வொருநன்மை நமக்கெல்லார்க்கும் நன்மை விளைவிக்குமன்றோ! நாமியற்றத் துணிந்ததினால் இன்பதுன்பங்களில் எது பிராப்தமானாலும் நாமெல்லாம்அனுபவிக்கத்தக்கவர்களே. "நன்மை கடைப்பிடி" என்னும் அருமைத்திருவாக்கின்படி நம்மாலியன்றவரையினும்

முயற்சிப்பம்;நாம்வாய்மையராயின்,அண்ணாமலையாரருள்செய்வர்.நம்மெண்ணம் நன்றதாயின், உண்ணாமுலையாளுடனிருப்பார். அய்யனருள் முன்னிட்டுநம்முயற்சி பின்னிட்டு எடுத்தகாரியம் பூரணமாகும். அய்யனுமருள் செய்வன். ஈதுண்மை உண்மை யென்றனன்.

இவையாவுங்கேட்ட வமைச்சன் எமது தலைவ! தெய்வசகாயத்தால் எடுத்தகாரியம் அனுகூலப்படுமென்று துணிந்து மொழிவதால் நாங்கள் எதிர்நின்று பேசத்தக்கதென்னுளது? இதற்குமேற்பட்டு யாது யோசிக்கப்போகிறோம்? இதுவுமொருவாறுண்மையே யாதலின்,தங்கள் உத்தரவுப்படியே இப்பணி யியற்றச் செல்கின்றோம்; வள்ளலே! விடைதர வேண்டுமென வணங்கி நிற்க, அமைச்சர் முகநோக்கி மதிமிக்கமனத்தினரே! எடுத்ததொழில் இடையூறுறாது முடியுமாறு அத்திமுகன் தாள்போற்றி அண்ணாமலையானடிமனத்திருத்தி உண்ணாமுலையாள் துணைவேண்டி வள்ளிமணாளனை வழிபட்டு என்னுரைபோல் பறைசாற்றித் துவசநாட்டி இதற்காய செயல் யாவும் முன்னின்று நடத்தவேண்டும்.

பூமியில் நாம் ஜனித்தநாள் முதலாய் நம் கருத்திற்குட்பட்ட பொருள்கள்யாவும் எத்தேசத்திருப்பினும், தக்க முயற்சி செய்து தேடிச்சேகரித்து அவற்றைக்காவலுடன் பாதுகாத்துத்துவசக்கருத்தைநிறைவேற்று வீரெனத் துணிகின்றோம் என்றான். பின் அமைச்சரும் இறைவனை வணங்கி விடைபெற்றுப் போயினர்.

கோகிலாம்பாள் அம்மாள்,
புரசை, சென்னை.

நீதிசதகம்.

(290-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

20. சௌரிய பந்ததி:—மதங்கொண்ட யானையின் மஸ்தகத்தைப் பிளந்து அதன் மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பதில் ஆதரவுள்ளதும் அதிக அபிமான முள்ளதுமான ஸிம்ஹம் பசியாலும்ஜரையாலும்இளைத்துத் தளர்ந்த சரீரமுடையதாய்க்கஷ்டமான நிலைமையை யடைந்திருந்தாலும் காந்திகளெல்லாம் குறைந்தாலும் ஜீர்ணமான திருணத்தை (பழம்புல்லை)ப்புசிக்குமா? இல்லையே!

21. நாயானது கோவினுடைய அற்பமான நரம்பு இரத்தமென்னுமிவற்றால் மலினமாயும் மாம்ஸமற்றதாயுமுள்ள எலும்பை வாயிற் கவ்விக்கொண்டு ஸந்தோஷத்தை யடைகின்றது. அந்த எலும்போ அந்த நாயின் பசியை நிவிருத்திக்குந் தன்மையுடைய தாவதில்லை. ஸிம்ஹமோ அருகே வந்த நரியைவிட்டுத் தூரத்திலுள்ள மதங்கொண்ட யானையைக் கொல்லு

கிறது; ஆகையால் உலகத்திலே ஸர்வ ஜனங்களுங் கஷ்டத்தை யனுபவித்தாலும், தமது சக்திக்குத் தக்கவாறு பலத்தை விரும்புகிறார்கள்.

அவதாரிகை.

(முன் சுலோகத்தில் கூறிய அர்த்தத்தையே
வேறு பிரகாரமாகக் கூறுகிறார்).

22. நாயானது அற்பமான நரம்பு, வபை யென்பவற்றின் சம்பந்தத்தினால் மலினமுற்று மாம்சமற்றதான கோவினெலும்பை யடைந்து சந்தோஷத்தை யடைகிறது. அந்த வெலும்போ அந்த நாய்க்குப் பசியை நிவிர்த்தித்தற் பொருட் டாவதில்லை. சிம்மமோ நரிதன்னருகே வந்திருந்தாலும் அதை விட்டு யானையை யடிக்கிறது. ஸர்வ ஜந்துவும் கஷ்டத்தை யடைந்திருந்தாலும், தம்முடைய சக்திக்குத் தகுந்த பலத்தை யிச்சிக்கின்றன.

(நாயின் சேஷ்டா விசேஷத்தைக் கூறுகிறார்).

23. நாயானது ஆகாரங் கொடுக்கிறவன் முன்னர் வாலை யசைக்கிறது; பூமியைக் காலாலே பறிக்கிறது; பூமியில் புரண்டு முகத்தையும் வயிற்றையும் காட்டுகிறது. யானையோ கம்பீரமாகப் பார்க்கிறது; அநேக நல்வார்த்தைகளினாலும் ஆகாரத்தைப்புசிக்கிறது.

24. ஜனனமரண வடிவ ஸம்ஸாரத்தில் யார்தான் பிறக்கவில்லை, மரிக்கவில்லை? எவன்பிறப்பதால் வம்சம் விருத்தி யடைகிறதோ அவன்தான் பிறந்தவனாவான்.

(உத்தம புருஷனது வியாபாரத்தைக் கூறுகிறார்).

25. தைரியசாலியான புருஷனுக்குப் பூங்கொத்துப்போல் இரண்டு வியாபார மிருக்கின்றன. அஃதாவது பூங்கொத்து யாவரது சிரசிலுமிருக்கிறது அல்லது வனத்திலேயே மடிந்து விடுகிறது அதுபோல.

(முன்கூறிய அர்த்தத்தையே வேறு திருஷ்டாந்தங்களால்விவரிக்கின்றார்).

26. பூஜ்யர்களான பிருஹஸ்பதி முதலிய ஐந்து தேவர்க ளிருக்கிறார்கள். ஆயினும், அதிக பராக்ரமத்தில் ஆசையுள்ள அஸுரர்களுக்குப் பதியாயும் சிரஸ்மட்டும் உடையவனுமான ராகு அவர்களுடன் விரோதத்தை யடைவ தில்லை; அதிக தேஜஸுடைய சந்திர சூரியர்களை மாத்திரம் பர்வங்களில் (ஈருவாக்களில்) கிரகிக்கிறான்.

(மகான்களுடைய மாகாத்மியத்தைக் கூறுகிறார்).

27. ஆதிசேஷன் பலகைபோன்ற படத்திலிருக்கிற உலகங்களைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்; அவரையும் ஆதி கூர்மம் தனது முதுகில் எப்போதும் சுமந்துகொண்டிருக்கின்றது; அந்த ஆதி கூர்மத்தையும் பிரளய காலத்தி லிருக்கிற சமுத்திரம் ஆயாசமின்றி ஆதிவராஹத்திற்கு அதீன

மாகச் செய்கிறது. ஆகையினால், மகத்துக்களின் சரித்திர மாகாத்மியங்க ளெல்லையற்றனவாம். ஆச்சரியம்.

(மான சௌர்ய முள்ளவனுக்கே மஹிமையன்றி மற்றவனுக் கஃதில்லை யென்பதில் மைனாக பர்வதத்தைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கூறு கின்றார்).

மதங்கொண்ட இந்திரனது மிகுந்த நெருப்புப் பொறிகளோடு கூடிய வஜ்ராயுதத்தி னடியினால் ஹிமவானனபிதா கிலேசத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கும்போது, அந்த ஹிமவானது புத்திரனான மைனாகனுக்கு இந்திரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தின் அடியினால் பிராணனை விடுகிறது உசிதமே தவிர, ஸமுத்திர ஜலத்தில் மூழுகி மறைவது உசிதமன்று.

29. ஸூர்யகாந்தச் சிலை யசேதனமாயினும் அது ஸூர்யனுடைய பாதஸ்பர்சம் (ஸூர்யகிரணஸ்பர்சம்) ஏற்பட்டால், உடனே ஜ்வலிக்கிறது; ஆகையால், தேஜஸுடைய புருஷன் பிறனால் ஏற்பட்ட அவமானத்தை யெப்படி ஸஹிப்பன்?

30. ஸிம்ஹம் சிசுவாயிருந்தாலும் அது மதம்பிடித்த யானையின்மீது பாய்ந்துவிழுகிறது. சௌர்ய முள்ளவர்களுக்கும் இதுதான் ஸ்வபாவம்; வயஸ் காரணமன்று.

உறுதிமொழிகள்.

தீயாரோ டிணங்கேல்.

சொன்னசொற் றவறாதே.

தீயனவற்றைக் கருதாதே.

எத்தகைய மேன்மை வருவதாயினும், பொய்யுரை யாதே.

உள்ளும் வெளியும் ஒத்திருக்க நட.

எஞ்ஞான்றும் மரியாதையாக வொழுகு.

வாங்கிய கடனை யுடனே கொடுத்துவிடு.

பெற்றோர் கூறும் புத்திமதிகளைக் கேள்.

பொருள்வருவதுபற்றி யுன்கொள்கையை மாற்றாதே.

ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அளவாகவே நட.

ஓய்வுள்ளபோது உயர்நிலை யடைதற் குரியவற்றைச் செய்.

ஆசாபாசத்தை யடக்கி யொழுகு.

யாவரிடத்தும் வணக்கமுடையவனாக விரு.

சத்காரியத்தைச் சட்டெனச் செயமுயல்.

இந்திரியபீடம் கரபாத்திரசுவாமிகளின்
சம்பிரதாய சிந்தனவாக்கியம்.

(1) மோக்ஷமடையச் சொரூபவியாபக முழுதுமறிய வேண்டாமோவெனின், அப்படி தேவையில்லை. சமுத்திரஸ்நாநம்பண்ண விரும்பினவன் அதனது ஆழமும் நீளமும் அறியவேண்டியதில்லையே; ஒருபக்கத்தில் முழுகினாற் போதும்; அதுபோல ஒருவிஷயத்திற் றன்னைக்கண்டால் சொரூபவியாபகமுழுதும் மறிந்ததேயாம்.

(2) சற்குருவைவிட்டு நீங்காமலிருத்தல் பிறவியறும் வகையாமென்பதெப்படியெனின், புலிவாயிலகப்பட்டவொருவன் தன்னைப் பிடுங்கிக்கொண்டு வந்தவன் பிறகே யொடுங்கித் திரிவதுபோல அஞ்ஞானத்தை நீக்கின சத்விருத்தியானவிளக்கத்துடனே கூடியிருந்தால் பிறவி நீங்கும்; சத்விருத்தியை விட்டால் வாதனை பிடிக்கும்; அஃதெப்படியெனின், வேறொருபுலி பாய்ந்தது போலவாம்.

(3) நஷ்டமெதிலே, லாப மெதிலேயெனின், பதார்த்தத்தில் நஷ்டலாபமில்லை. நினைப்பிலேதான் நஷ்டலாப சுகதுக்கங்களிருக்கின்றன.

(4) பக்குவமில்லாதவருக்கு அனுபவஞ் சொல்வது தகாதென்பதெப்படியெனின், கன்னிப்பெண்ணுக்குக் கொக்கோகஞ் சொல்லுவது போலவாம்.

(5) ஆத்மானுபவ மெங்குமிருக்கின்றமையின், அது யாராலே யனுபவிக்கப் படுமெனின், அஃது அரசனுடைமையைப்போல வெங்கு மிருக்கின்றது; யாராலு மனுபவிக்கப்படாது; ஆனல் அதனைச் சிம்மாசனபதியாய்க் கிரீடந்தரித்தவ னனுபவிக்கலாம். அதுபோலப் பக்குவப்பட்ட புருஷர்கள் எங்கு மிருப்பதை யனுபவிப்பார்கள்.

(6) விசாரிக்கின்றவனுக்கு *எல்லாக்கற்பனையு முண்டாம்; அவை நசித்தபோது தான் விளங்குமென்பதெப்படியெனின், தன்னை யறிகிற சமயத்தில் பாபபுண்யமுண்டு; தத்துவமுண்டு; மாயை யஞ்ஞானமுண்டு; ஜீவனீஸ்வரனுண்டு; தத்துவமசியுண்டு; சமஸ்தமு முண்டு; எத்தனையுண்டானலுந் தன்னைக் காட்டிவிட்டு, இத்தனையுங் கழிவிப்போம்; தான்மாத்திரம் விளங்கும்.

(7) ஒளியால் இருள் விளங்குகின்றதென்ப தெப்படி யெனின், சூரியன்விளங்கும்போது பதார்த்தம் விளங்குகின்றதென்பது போல அனுபவம்விளங்கும்போது ஆகாரம் (சொரூபம்) விளங்குகின்றது, இது பிரத்தியக்ஷ விருட்டுப்போலவாம்.

(8) விஷயஞ் சுகமல்ல வென்ப தெப்படி யெனின், புசிப்புப் போக மதிகமானால், அது துக்கமாகித் தன்னுடைய நிசசுகத்தில் திருப்பி விடுமெனவறிக.

(9) கடத்தை நினைத்துக் கடாகாரமாகி யறிகிறது சித்தென் றறிந்தால் அப்போது கடமெப்படி யிருக்கு மெனின், கடம் சத்தாமாத்திரமா யிருக்கும்.

(10) மறைப்பதும் பிடிப்பதும் எப்படியெனின், சூரியனிடத்துண்டான மேகம் சூரியனைமறைக்கும், கிரணத்தைப்பிடிக்கும்; அதுபோலச் சொரூபத்தி லுண்டான விருத்தி சொருபத்தை மறைக்கும், அனுபூதியைப் பிடிக்கும்.

(11) நாள் நடுவேயிருந்து இருபுறமும் புரளுவதெப்படி யெனின், சகல பிராணிகளுக்கும் பசியின் துக்கமில்லா விட்டால் போஜனம் சுகமாகாது. துக்கமா யிருக்கிற தென்று சொன்னால் சுகமா யிருக்கிறதென்றுஞ் சொல்லலாம். ஞானியென்று சொன்னலஞ்ஞானி யென்றும் சொல்லலாம்.

(12) சுருதியுங் குருவுஞ் சுவானுபவமு மெப்படியெனின், சுருதியாவது ஸ்தூல சூட்சும காரணந் துரியமென்னு மிவற்றை இன்ன தின்ன தென்று சொல்லும்; குருவானவர் ஸ்தூலமுதலேந்திற்கும் ஸ்தூலம் வியாபகம், நினைப்பு வியாப்யம்; சூக்கும அறிவு வியாபகம் இன்பம் வியாப்பியம்; காரண ஆநந்தம் வியாபகம், அறிவு வியாப்பியம்; துரியவிளக்கமும் வியாபகமும் சமமென்று யுத்தியோடு சொல்லுவர்; சுவானுபவமாவது குரு சீடனிருவருமொத்துச் சாதனம் பண்ணி அனுபூதியாய் விளங்குவது. இன்னும் நூலால் விளங்குவது யானுக்கனுகிய அறிவு; அறிவால் விளங்குவது அனுபூதி; குருவால் விளங்குவது சாட்சாத்காரமாம்.

(13) சித்தசுத்திவரும்வழியெப்படி யெனின், நித்ய நைமித்ய கருமங்களைப் பலத்தை விரும்பாமல் செய்தால் வரும்.

(14) ஏகாக்கிரமெப்படி வருமெனின், உபாசனையினல் வரும்.

உலகத்தியல்பு.

(283-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

ஒவ்வொரு பொருளுமொவ்வோரிடத்திலேதானிருக்குமென்றுஇப்போதுசெய்த இவ்விசாரணையால் யாம்கண்டோம்; ஆகவே, பொருள்களை இடத்தைவிட்டுப் பிரித்து வைக்க அஃதாவது இடத்திலில்லாமலிருக்கச் செய்யஇறைவனுக்கும் கூடாதகாரியமாம். ஒவ்வொரு பொருளும் தனதிருப்புக்கு இன்றியமையாததாகப் பெற்றிருக்கும் இடமோ நமது கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகிறதில்லை. ஆனாலது சோதனை மூலமாக அறியப்படுகிறது. அதனை இன்னதென்று சொல்லுவதற்குக் கூடாது. ஆனால் ஒன்று நமது கண்ணுக்கு முன்னருள்ளவெளியில் பொருள்கள் எப்படிஎப்படி உலாவுகின்றனவோ அப்படிஅப்படி அவை செல்ல அவ்வெளி அவகாசம் கொடுக்கிறது. அவ்வாறு அவகாசம் கொடுக்கும் அது தன்னிடத்தில் அந்தப் பொருளுள்ள அளவுக்கு வெளியெனப்படுகிறதில்லை; ஆனால், அந்த அளவுக்கு உள்ள பொருளின் நாமத்தை ஏற்கிறது. நமக்கு முன்னுள்ள ஒரு பொருளுமில்லாத இடத்தை ஆகாயம் என்கின்றோம். அங்குஒருபொருளையிருக்கும்படி செய்யின், அந்தவெளி ஆகாயமெனப் பெயரிடப்படாது, அங்குள்ள பொருட்பெயராலேபேசப்படும்; அப்போது அந்தஅளவுக்குவெ என்னும் பேர்போயிற்று; அதனால் ஆகாயம் என்னும் பேர்போயின போது அங்கிருந்த அவ்விடம் எங்கேனும் ஓடிவிட்டதா? ஓடிற்றெனின், அது போகஅஃது இல்லாதவிடம் வேண்டும்; அஃதில்லாதவிடமிருப்பதாக எவராலும் சொல்லுதலும் காட்டுதலும் முடியா; இதற்குஎப்பிரமாணமும் உதவாது. ஆதலால் ஆகாயம் என்னும் பேரையிழந்து தன்னிடத்திலுள்ள பொருளின் பெயரை அந்தப்பொருளுள்ள அளவுக்குள்ள வெளியேற்கினும் அங்கும் இடம் இருக்கிறது. இவ்வாறே ஆராய்ந்து செல்லின், ஆகாயமாகிற இடம் எங்குமிருக்கிறதென்று ஏற்படும்; அதனால் அது வியாபகமாம். இவ்வியாபகப் பொருள் ஒன்றா? பலவா? பலவெனின், அவை யிருக்குமிடங்கள் சிலவென்றும் இல்லாவிடங்கள் சிலவென்றும் ஏற்படும். முன்னர் இடமென்பது இல்லாவிட மில்லவேயில்லை என்று சோதனைமுகத்தால் தேர்ந்துள்ளோம். மேலும், அஃதில்லையென்று சொல்லவந்த போதும் இல்லா விடமென்று இடப்பெயரால் குறிக்க நேரிடுகின்றது; ஆகவே அஃது இல்லாதிருக்க முடியாது. இவ்வாறு எங்குமிருப்பதுஒன்று என்பதுபற்றிச்சொல்லவேண்டியதில்லை. இடமெனப்பட்டு வழங்கிவந்தது எவ்வளவுபெரிதாயினும்ஆகுக. அதுபொருள் இருக்கப்பெற்றும், பொருளை யிருக்கச்செய்யக்கூடியதாயும் இருக்கும். இஃது எப்போதாவது பொருள்கள் மூலமாய் அநுமா

னிக்கப்படுகிறது. மேலும் பொருள்கள் இதனைவிட்டிருக்க வியலாவாம். ஆகவே, இவை ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்டுப் பிரிக்க முடியாதிருக்கின்றன. பொருள்களின்சமுதாயத்திற்குஉலகமெனப் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறதென்று முன்னமேகூறியுள்ளோம், ஆகவே உலகமெனப்படுவது பொருள்களைமாத்திரம்கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனல்பொருள்களையும்அவையிருக்கக்கூடிய இடத்தையும்கொண்டிருக்கிறது. இச்சோதனையால் பொருள்களும் அவையிருக்கும் இடமும் சேர்ந்து, உலகமென்னும் நாமத்தைபேற்கும் அம்முதலுக்குக் காரணமாகின்றதென்று பெறப்படும். முன்னர்ப் பேசியுள்ள பொருள்களின் இயல்பும் இப்போது கூறிய இடத்தின் இயல்பும் கூடி உலகத்தின் இயல்பாகின்றன.

ஆதலால், இடமெனப்படும் அஃதொன்றுயும் வியாபகமாயுமிருந்து, எவ்வெப்பொருள் எப்படிஎப்படியிருப்பினும் அப்படியப்படியிருக்கும் அவ்வப் பொருள்களோடு சம்பந்தப்பட்டுத் தான் ஒரு கேட்டையுமடையா திருக்கின்றது; சட்டி, சால், குடம், அண்டா முதலிய வற்றில் பெய்யினும் அதன் அதன் உருவத்தை அந்த அவசரத்தில் ஏற்றதனல் ஒரு கேட்டையும் தன்னியல்பில் மாறுதலையும் சிறிதும் அடையாத ஜலத்தை ஒத்திருக்கின்றது.

ஆகவே, ஒருபொருளைக் குறித்துப் பேசும்போதெல்லாம் அதற்கு அவகாசம்கொடுக்கும் இடத்தைக் குறித்தும் பேசாமல் பேசுகின்றோம். பொருள்களின் சமுதாயத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது அவை யிருக்கக்கூடிய விடத்தின் சமுதாயத்தினைக் குறித்தும் பேசாமலே குறிப்பிக்கின்றோம். இதனல், ஏற்படுவது உலகமென்பது பொருள்களின்தொகுப்பையும் அகண்டமாகவிருக்கும் இடத்தையும் இயல்பாகக் கொண்டுள்ள தொன்றேயாம்.

வா. ஆறுமுகசெட்டியார்,
முத்தியாலுபேட்டை, சென்னை.

பிறர்பெயரையும் வர்த்தகத்தையுங் கெடுக்காதே.
அநியாய வழியில் பிரவேசியாதே.
பிறர்கூறுங் கொடுஞ்சொல்லால் சோர்வுறல் வேண்டாம்.
நண்பன் யாதாவதொன்று கூறினல் அஃதுண்மையாவென்று வினவாதே.
நல்லவரோ டிணங்கு.

நீதி வாக்கியத் திரட்டு.

1. மலை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உயரமாக இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதில் மேகங்கள்வந்து தங்குமென்பது உண்மை. அதுபோல ஒரு புருடனிடத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நல்லொழுக்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கடவுளின் கருணை அவனுக்கு வரும் என்பதும், அவன் பிறரால் நன்கு மதிக்கப் படுவானென்பதும், தான் உள்ளூறகமாகிச் சாந்தம் அடைவானென்பதும் கட்டுரை.

2. நல்லொழுக்க மற்றபுருடன் இந்திரியங்களின் வயமாகின்றான்; ஆதலால், அவனதுசரீரம் அவனுக்கு நரகமும்சிறைச் சாலையும் ஆகின்றது.

3. இயற்கைப் பொருள்களெல்லாம் மனிதனின் ஸ்தூல எண்ணத்தினால் உண்டானவையே. தீமை செய்வதற்குக் கொண்ட கருத்தும், அதற்குரிய முயற்சியும், அதனைச் செய்தலும் ஆகிய இவை துர்ரெண்ண முடைய மனோநிலைமையாம்.

4. இடைவிடாதெழுங் கெட்ட எண்ணங்கள் கெட்டசெய்கைகளைச்செய்விக் கின்றன; இடைவிடாதெழும் நல்ல எண்ணங்கள் நற் செய்கைகளைச் செய்விக் கின்றன. ஆகையால்,ஒவ்வொருவரும் தத்தஞ்செய்கைக்குத்தக்கவாறு நல்லவர்களாகவும் தீயவர்களாகவும் தாங்களேதங்களை யாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆதலால், ஒவ்வொருவனும் தனது தனது மோட்சத்தையும் நரகத்தையும் தன் தன் கையிலேயே கொண்டுள்ளான்.

5. கடவுள் ஒழுக்கத்தில் பிரிய முடையா ரென்று கண்டவன் தான் ஒழுக்க முடையவனாகின்றான்; கடவுள் பொறுமையில் விருப்புடையார் என்று கண்டவன் தான் பொறுமை யுடையவனாகின்றான். கடவுள் கடமையைச் செலுத்துவதில் பிரியப்படுகின்றார் என்று எண்ணினவன் தனதுகடமைகளைச் சரியாகச் செலுத்துகின்றான். கடவுள் ஆநந்த மயனென்று கண்டவன் ஆநந்தசொரூபியாகின்றான்.

வா. ஆறுமுகசெட்டியார்,
முத்தியாலுபேட்டை,சென்னை.

வர்த்தமானம்.

விலையுயர்ந்த புஸ்தகம்.

சில மாதங்களுக்குமுன் லண்டன் நகரத்துள்ள ஓர் ஏலச்சாலையில் ஒரு புத்தகம் 400 பவுண்டிற்கு ஏலம் போடப்பட்டது. அப்புத்தகம் வைர முதலியன வைத்திழைத்துள்ள பொன் பயிண்டிடையதாம்.

மரக்கட்டைகளிலிருந்து சாராய மிறக்குதல்.

அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த போர்ட் ஹாட்லா என்னுமூரில் மரக் கட்டைகளிலிருந்து ஒருவயையான சாராயம் இறக்கப்படுகிறது.

அக்கினிக்காவடி யெடுத்தல்.

இரங்கூனைச் சேர்ந்த கம்பை யென்னு மூரில் சென்ற சித்திரை மாதம் சித்திரா பருவத்தன்று துரைசாமி நாயுடு என்பவரால் அக்கினிக் காவடி மிகச் சிறப்பாக வெடுக்கப்பட்டது.

கடலின் ஆழம்.

டிடானிக் கப்பல் முழுகிய விடத்தில் கடலின்ஆழம் இரண்டு மைலாம். அட்லாண்டிக் கடலில் ஐந்துமைலாழமும் பசபிக் மகா சமுத்திரத்தில் ஆறமைல் ஆழமும் .சில விடங்களி லிருக்கின்றனவாம். இவ்வாறாக ஆழமுள்ளவிடங்களெல்லாம் பூமியின் அருகேயேயிருக்கின்றனவாம்.

ஒரு நோவாக் கப்பல்:—கோப்பனேகனிலிள்ள இஞ்சினீய ரொருவர் நோவாக் கப்பலைப்போன்று பத்தி லொரு பங்கு அளவாக ஒரு கப்பல் செய்திருக்கின்றனர். இக்கப்பல் பைபிலிற் கூறியுள்ள ஒழுங்கின் படியும் கி. மு. 300-ம் வருட மிருந்த அபாமியன் நாணயத்தின் மீது போட்டிருக்குப் நோவாக் கப்பலின் விவரத்தின் படியும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இஃது இரண்டு டன் பளுவுசுமக்கக்கூடியது. இது முடிந்தவுடன் கடலில் விடப்பட்டபோது நேர்த்தியாகவே இருந்ததாம். இது தற்கால நாகரீகத்தை யநுசரித்து உந்நதமான வமைப்புடன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

லண்டனுக்கும் இந்தியாவிற்கும் 8 நாள்பிரயாணம்:—ஏப்ரல் மாதம் 20-ந்தேதி மாலை 8-35 மணிக்குச் சிலர் லண்டனிலிருந்து புறப்பட்டு 25-ந் தேதி மாலை 7-30 மணிக்குப் பாக்குவிற்குச் சென்றனர்; 27-ந் தேதி காலை 6 மணிக்கு அன்சாலியைப் போய்ச்சேர்ந்தனர். $6\frac{1}{2}$ நாள் பிரயாணஞ் செய்தனர்; பால்க்ஸ்டோன், பிளஷிங், பெர்லின், வார்சா, ஸநாமென்கா ராஸ்டாப், பெஸ்லான் மார்க்கமாகப் பிரயாணஞ் செய்தனர். இவ்வாறு பிரயாணஞ் செய்தபொழுது வார்சாவில் 10 மணி நேரமும், மற்றுஞ்சில இடங்களில் 12 மணிநேரமும்தங்கவேண்டியதாயிற்றும். இதனைப்பிரித்துப் பார்க்குமிடத்து, மேற்படி பிரயாணம் $5\frac{1}{2}$ நாள் பிடித்ததென்று தெரிகின்றது. ரயில்வே கிரமமாகப் போகும் போது இந்தியாவிலிருந்து லண்டனுக்கு 8 நாளிற் போய்ச் சேர்வது கூடும்.

வைரக்கல் செய்யு முறை.— பெர்லின் நகரத்தி லிருக்கும் ஒரு தத்துவ சாஸ்திரி நிலக்கரி வாயுவி னின்றும் வைரஞ் செய்திருக்கின்றார். இதுமேற்படி வாயுவினுடன் பாதரசங்கலந்து செய்யப்படுகின்றது. பாதரசக் கலப்பினால் வாயுகெட்டிப்பட்டு வைரமாகின்றதாம். இவ்வாறு கெட்டிப்பட்டகரியமிலவாயு வெகு நேர்த்தியா யிருக்கின்றதாம். இதனுடன் ஒருதுண்டு வைரத்தைச் சேர்க்க அதனைச்சுற்றிலும் வைரக்கற்களுண்டாகின்றனவாம்.

புருஷனை விஷம் வைத்துக்கொல்லும் பாதகி.

ஹங்கேரியாவைச் சார்ந்த பிரௌகப்ரு ஜான் என்பவள் தன்னுடைய கணவனை விஷமிட்டுக் கொன்று வேறொரு புருடனை விவாகஞ் செய்துகொள்ளுவது வழக்கமாம். இவ்வாறு இவள் நான்குமுறை விவாகஞ்செய்து நான்கு கணவர்களைக் கொன்று ஐந்தாவது புருஷனை விவாகஞ் செய்திருக்கின்றனளாம். தான்கெடுவது மன்றி அங்குள்ள ஸ்திரீகளையு மிவள் கெடுத்து வருகின்றனளாம். மேலும் இவள் அடுத்தகிராமத்திலுள்ளவர்கட்கும் விஷத்தை விற்றும் வருகின்றனளாம். இவ்விஷயத்தை அதிகாரிகள் தெரிந்து இவளையும் இவளைச் சேர்ந்தவர்களையும் பிடித்து ஜெயிலில் வைத்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு நடப்பது விதவா விவாகத்தின் கெடுதிகளு ளொன்றும்.

30-வருஷம் நித்திரையின்றி யிருப்பவர்:— பிரான்சின் பிரதான நகரமாகிய பாரிஸில் இருக்கும் ஆல்பர்ட் ஹெர்பின் என்பவர் தம்மனைவியையிழந்த 30-வருஷ காலமாக நித்திரை யென்பதின்றி யிருக்கின்றார். இவர்க்கிளைப்பென்பதே யில்லையாம். இவரெப்போதும் ஏதாவதொரு வேலைசெய்தே யிருப்பாராம். அதனால் இவர்க்கு ஒரு தொந்தரவு மில்லையாம். இதனால் இலட்சுமணர் 14-வருஷம் நித்திரையின்றி யிருந்தாரென் றிராமா யணங்கூறுவது அங்கீகரிக்கத் தக்கதாமென்பது நன்கு பெறப்படும்.

ஒருவர் உயிருடன் புதைக்கப்பட்டனர்:— காலீஷ்யா சூராவிக்காவிலிருக்கும் மாஸ்னி என்னும் ஒருபோலீஸ் தனவான் வலியினால்கீழேவிழுந்துவிட்டார். ஊரில் டாக்டர் ஒருவரு மில்லாமையின் ஒரு வெட்டிரினெரி சர்ஜன் அவர் இறந்து போயினரென்று சர்டிபிகேட் கொடுத்தனர். அவருடைய பந்துக்க ளெல்லோருங் கூடி அவரைப் பெட்டியிற் சேமஞ் செய்து கல்லறைக்குக் கொண்டு போயினர். அங்குக் கிரியைக ளெல்லா முடிந்தவுடன் பிரேத மிருந்த பெட்டி கல்லறையில் வைக்கப்பட்டது. அப்போதுபெட்டியிலிருந்து ஒருசத்த முண்டாயிற்று உடனே பெட்டியைத் திறந்துபார்த்தனர். மாஸ்னி என்பவர் உயிரோ டிருக்கக் கண்டனர். அவரெழுந்திருந்து தமது வீட்டிற்கு யாவரும் அதிசயிக்குமாறு சென்றனர்.

ஒருபெருமீன்:— கொச்சித் துறைமுகத்தில் ஓவலையொன்றில் 202 பவுன் நிறையுள்ள ஒருபெருமீ னகப்பட்டது. அதைப்போட்டோ எடுத்திருக்கின்றனர்.

101-வயதுடையவர்:— இங்கிலாந்தில் 101-வயதுடைய எம்-எஜி ஹேக்என்னும் ஒருபாரிஸ்ட ரிருக்கின்றார். இவரிப்போதும்கண்ணாடிபோடாது புஸ்தகங்களைப்படிக்கிறார். இவர்பிறரது சகாயத்தை விரும்பாது தம் வீட்டில் உலாவி வருகின்றார். சமீபகாலத்திற்கு முன் இவரது 101-வது வயதுக் கொண்டாட்டம் மிகுவிமரிசையாக நடைபெற்றது.

நான்கு கண்ணுள்ள பிள்ளை:— பாலக்காட்டைச் சேர்ந்த காயல்மன் என்னுமூரில் சில மாதங்கட்கு முன் ஒருஸ்திரீ 4 கண்களையுடைய ஒருபிள்ளை பெற்றாள். அப்பிள்ளையை அநேகர் சென்று பார்த்து வருகின்றனராம்.

ஒரு சுத்தபோஜன சீலர்:—லண்டன் கந்தமூல பலாதி பட்சண சங்கத்தின் செக்ரிடெரி மிஸ்டர் F. நிக்கல்ஸன் பீ. ஏ. என்பவர் தாம் சென்ற 21 வருடங்களாக மச்சம், மாமிசம், கோழி என்னு மிவற்றைப் புசிப்பதில்லை யென்றும், தினந்தோறும் பதினைன்கு மணிநேரம் வேலைசெய்வது தமக்கு வழக்கமா யிருக்கிறதென்றும் கூறுகின்றார்.

5-குட்டியீன்ற ஆடு.—கார்டிப் கருகிலிருக்கும் லானெடார்னில் மிஸ்டர் ஜான் தாமஸ் என்பவருடைய ஆடு 5 குட்டிகளீன்றதாம். ஆடு இரண்டு குட்டிபோடுவது சகஜம்; மூன்று குட்டி போடுவது அருமை; ஐந்து குட்டி போடுவது அபூர்வமே.

ஓரதிருஷ்டம்:— காட்டன் என்னும் பெயரையுடைய மூன்று சகோதரர்கட்குக் கல்கத்தா டர்ப் கிளப் லாட்டரியில் 40,000 பவுண்டு மதிப்புள்ள முதல் பிரைஸ்வந்தது. ஒவ்வொரு சகோதரருக்கும் இரண்டிரண்டு லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. இது பேரதிர்ஷ்டமே.

23 - பாஷை பேசுபவர்:—ஹாங்காங் யூனிவர் சிட்டிக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட் டிருக்கும் சர் சார்லஸ் எலியட் என்பவர் 23 பாஷைகள் பேசுவாராம்.

வியாபார விவாகம்:—ஆர்கவியைச் சேர்ந்த ஆானிலிருக்கும் சிசன் என்பவன் மூன்று முறை தன்னுடைய மனைவியை நீக்கி மீண்டும் நான்காவது முறை யவளையே கலியாணஞ்செய்திருக்கின்றான். எட்டு வருடத்தி லிவ்வாறு செய்திருக்கின்றான். இதற்கிடையில் வேறொரு ஸ்திரீயை விவாகஞ் செய்து கலியாணஞ் செய்தநான்கு மாதத்தில் அவளையும் நீக்கிவிட்டான். மேற்குத் தேசத்துச் சாதியாரின் விவாகமுறை விநோதமே?

பெருந்தாடி யுடையவர்:—மிஸ்டர் S. C. பிரின்கிலி என்பவர் 5 அடி 4 அங்குல நீளமுள்ள தாடி வைத்திருக்கின்றனராம். இவ்வளவு நீளமுள்ள தாடி உலகத்தி லொருவருக்கு மில்லையாம். இதனால் அவருக்கு வருமான மிகுதியாம்.

குடியர்களுக்குத் தண்டனை:—ருஷியாவைச் சேர்ந்த செயின்ட் பீட்டர்ஸ் பர்க்கி லிருப்பவர் குடியர்களாக விருப்பார்களாயின் அவர்கட்குத் தண்டனை விதிகளை விளக்குவதேயாம். சில சமயங்களில் நல்லுடை யுடுத்திக்கொண்டிருக்குங் கனவான்களும் வீதிகளைப் பெருக்குவதைக் காணலாம். எத்துணைக் கௌரவமுள்ளவர்களாயினும் அவர்கள் குடிப்பார்களாயின் அவர்கட்கும் தெருவைப் பெருக்கும் தண்டனையே விதிக்கப்படுமாம். இது மதுவிலக்கிற்குத் தக்க ஏற்பாடாகவே யிருக்கின்றது.

ஒரு சாப்பாட்டுராமன்:—இரண்டு புரு, ஒரு சுருட்டு, ஒரு ஷில்லிங் (பன்னிரண்டு அணு) ஆகிய இவைகளை வெகுமதியாகப் பெறும் பொருட்டு, ஒரு பராமார்க்கெட் போர்ட்டர் 15 நிமிடத்தில் பன்னிரண்டு ரொட்டியைத் தின்றதுடன் மூன்று பைண்டு சாராயமுங் குடித்தனனும்.

ஒரு பெருங் கப்பல்:—பெல் பாஸ்ட்டில் ஹாலண்டு உல்பஸ் ஓர்க்கில் ஒருபெருங் கப்பல் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அது டிடானிக்கப்பல் சேதமடைந்ததனு லுண்டாகிய அநுபவத்துடன் இது சீர்பெற வமைக்கப் பெறுமாம். இக்கப்பல் ஒருவருடத்தில் முடிவாகும்.

120 வயதளவிருந்து இறந்த ஒருவர்:—டாக்காவில் வசித்திருந்த பாபு நவக்கிஷோர்தத் என்பவ ரிறந்து போகும்போது அவருக்கு வயது 120 ஆம். அவர் இறப்பதற்குச் சில மாதங்கள் முன் வரையிலும் நன்ருக வெளியேசென்று திடகாத்திரத்தோடு உலாவி வருவாராம். அவருடைய பற்களில் ஒன்றும் அவர் சாகும் பரியந்தமும் விழுந்ததில்லையாம்.

ஒரு முறையில் 4 பிள்ளைகளைப் பெற்றவள்:—இங்கிலாந்தில் ஒரு ஸ்திரீ ஒரேமுறையில் 4 பிள்ளைகளைப்பெற்ருள்; அவற்றுள் 3 பெண்ணும், 1 ஆணும்.

தும்மினவரைச் சிட்சிக்கும் தேசம்:—ஜர்மன் தேசத்துப்பட்டணங்களிலுள்ள தெருவில் போகின்றவர்கள் தும்முதல் கூடாதாம். தும்மினல் சிட்சையுண்டாம்.

பிரீவிகவுன்சில் தீர்ப்பு:—மைமன்சிங் மாஜிஸ்டிரேட் மிஸ்டர் கிளார்க் என்பவர் ஒரு ஜமீன்தார் வீட்டை அக்கிரமமாகச் சோதனை செய்தாரென்று அவர் மீது ஜமீன்தார் கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டில் ஒரு நஷ்ட ஈடு கேசு தொடுத்தார். அக்கேஸை ஜஸ்டிஸ் மிஸ்டர் பிளெச்சர் ஜமீன்தார் பட்சம் தீர்மானஞ் செய்தனர். அவ்வாறே ஷை ஹைகோர்ட்டுப் புல் பெஞ்சும் தீர்மானஞ் செய்தது. அது பற்றி மிஸ்டர் கிளார்க்கு பிரீவி கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் செய்திருந்தார். அந்த அப்பீல் லார்ட் மக்னட்டன்முன்னர் விசாரணைக்கு வந்தது. அவர் ஹைகோர்ட்டுத் தீர்மானம் நியாய விரோதமாமென்றும் மிஸ்டர் கிளார்க்கு சோதனை செய்தது நியாயமாமென்றும் தீர்மானஞ் செய்தனர். இவ்வாறு பிரீவி கவுன்சிலில் செய்த தீர்மானம் வியப்பாகவே யிருக்கின்றது.

ஒருயானைக்குட்டி:—ஏப்ரல்மீ 6-ந்தேதி கோப்பனேகனிலுள்ள மிருகக்காட்சிச் சாலையிலிருக்கும் இந்துதேசத்து யானையொன்று ஓர் ஆண்குட்டி போட்டிருக்கின்றதாம். சிறையில் வைத்திருக்கும் யானைகள் குட்டிபோடுவது மிகவும் அபூர்வமாம். ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் 1903-ம் வருடத்தில் லண்டனிலொன்றும் கோப்பனே கனில் 1907-ம் வருடத்திலொன்றும்1912-ம் வருடத்திலொன்றும் மிருகக்காட்சிச் சாலைகளிலிருக்கும் யானைகள் குட்டிபோட்டனவாம். இந்தியா பர்மா சயாம் முதலியவிடங்களில் சிறையிலிருக்கும் யானைகள் குட்டிபோட்டதில்லையாம். யானை குட்டிபோடுவதற்கு 23-24 மாதம் சூல்கொண்டிருக்கின்றதாம்.

இன்டர் மீடியேட் பரீட்சையிற்றேறிய2வங்காளிப் பெண்கள். கல்கத்தா நீலரத்ன சர்க்காரவர்களுடைய குமாரத்தி நளினி சர்க்கார் என்பவள்லிட்டரேட்சரிலும் வஸ்துதத்துவ சாஸ்திரத்திலும் முதல் வகுப்பிற்றேறி யிருக்கின்றனள். இவளுடைய சிறிய பிதாவின் குமாரத்தியும் வஸ்து தத்துவ சாஸ்திரத்தில்முதல் வகுப்பிற்றேறி யிருக்கின்றனள்.

கட்டாயப் படிப்பு:—பரோடா ராஜ்ஜியத்தில்கல்விகற்கக்கூடிய வயது வந்தவர்களையெல்லாம்கட்டாயமாய்க் கல்விச்சாலைகளுக்கனுப்புதல் வேண்டுமென்னு முத்தரவை மீறிநடந்த பெற்றோர்களிடமிருந்து 72000-ரூபாய்க்குமேல் அபராதம் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றதாம்.

இரண்டு தந்திரசாலிகள்:—டிடானிக்கப்பல் மூழ்கியபோது அதிலிருந்த டாக் ஓன், சிட்ஹேமரென்னு மிரண்டு சூதாடிகள் தாம் தப்புவதெப்படி யென்று வெளியே வந்து யோசித்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஸ்திரீகளைமாத்திரம் படகுகளில் ஏற்றுவதைக்கண்டு தாமும் ஸ்திரீ வேஷம் பூண்டு படகிலேறிக் கொண்டார்கள். படகு செல்லும்போது அதனை இடையே ஸ்திரீகளும் தள்ளும்படி யிருந்தமைநோக்கி, அவர்கள் தம்வேஷத்தை மாற்றிப் படகைத் தள்ளினுர்கள். இவர்களி னுதவி யில்லாதிருந்தால் படகு மூழ்கிப்போயிருக்குமாம்.

இங்கிலாந்தில் சிலபாகம் கடலோடு சேருதல்:—இங்கிலாந்து தேசத்தின் சமுத்திரக்கரை யோரத்திலுள்ள பூமி அலையால் கரைந்து சமுத்திரத்தோடு சேர்ந்து வருகின்றது. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜிப்ரால்டரின் அளவுள்ள பூமி சமுத்திரத்தோடு சேருகின்றதாம். கிழக்குக் கரையில் மாத்திரம் ஒவ்வொரு வருஷமும்ஹெலிகொண்டு தீவவ்வளவு பூமி சமுத்திரத்தோடு சேருகின்றதாம். சென்ற நூறுவருஷங்களுள் லண்டன் நகரமளவுள்ள பூமி சமுத்திரத்தோடு சேர்ந்து விட்டதாம். இவ்விதமாகச் சிறுகச்சிறுக இங்கிலாந்து முழுமையும் 400 வருடங்களில் கடல் கொண்டு போய்விடுமென்று ஒரு தீர்க்கதரிசி கூறியிருக்கின்ருர்.

ஒரு வெங்கல வீடு:—சுவிட்சர்லாந்தைச் சார்ந்த நியூசாற்றலென்னும் நகரில் ஆஸ்பத்ரி கட்டக் கடைக்கால் தோண்டுகையில் வெங்கலத்தால் கட்டிய ஒரு வீடு காணப்பட்டது. அதில் ஒரு ஸ்திரீயின் முழுவெலும்பு அழிவின்றி யிருந்தது. அதன் பைகளில் ஆறுவளையல்களிருந்தன. அவற்றுள் நான்கு வெண்கலத்தாற் செய்யப்பட்டவை. இந்த வீடு 600வருஷங்கட்கு முன்னரமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள பூததத்துவ சாஸ்திரிகள் கூறுகின்ருர்கள்.

109 வயதுடைய ஒரு ஸ்திரீ:—உட்கிரீனி லிருக்கும் ரெபெக்கா கிளார்க் கென்னும் நாமதேயமுடைய ஒரு ஸ்திரீ சில் மாதங்கட்கு முன்னர் 109 வயதடைந்தாள். அவள்தான் நமது சக்கிரவர்த்தியாருடைய குடிகளுள் வயது முதிர்ந்தவளாம்; பென்ஷன் (உபகாரச் சம்பளம்) வாங்குபவர்களுள் நீண்டகாலம் பென்ஷன் வாங்குபவளாம். அவளுடைய கடைசிப் பிள்ளையின் வயது 67 ஆம். அவள் டன்ஸ்டெபிலில் 1803 - வது வருடத்தில்பிறந்தவளாம்; அவளுக்கு 89 வருடங்கட்குமுன்னர்க் கலியாணமாயிற்ரும்.

ஒரு தங்க விக்ரகப் பரிசு:—திபேத்திலிருக்கும் புத்த லோக குருவான டாலேலாமா அவர்கள் ஓரடி யுயரமுள்ள ஒரு தங்கப் புத்தவிக்ரகத்தை ஜப்பான் சக்ரவர்த்திக்கு இனமாக அனுப்பியிரு

க்கின்றனர். ஜப்பான் சக்ரவர்த்தியின் நட்பைவிரும்பி இவ்விக்கிரகம் அனுப்பப்பட்டதுபோலும்.

நரிகளின் விசேஷ குணம்:—அமேரிக்காவின் அலாஸ்கா என்னும் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் நரிகள் கற்பிற் சிறந்தனவாம். ஆண் நரி இறந்துபோனால் பெண் நரி மற்றோராண் நரியை விரும்புவ தில்லையாம்; ஆண் நரியும் பெண்நரி யிறந்து போனால் மற்றொரு பெண் நரியை விரும்புவ தில்லையாம். எவ்விடத்தும் நரிகளது சுபாவ மிவ்வாறேயாம்.

ஸ்திரீ புருஷர்களுள் பெரும் பான்மையார் மறுமண முடையவராக விருப்பது நரிகளின் குண விசேஷத்தை நோக்கும்போது நியாயமாகத் தோன்றுவதாமோ.

ஒரு விநோதவரி:—காகேசிய தேசத்தைச் சேர்ந்த டிராக்கென்னும் பிரதேசத்தி லிருப்பவர் இதுகாறும் தமது மனைவியரை விற்கும் வழக்கத்தை விட்டார்களில்லை. அதனா லங்குக் கலக மடிக்கடி யுண்டாய் வருகின்றது. அவர்களுள் இங்குஷிக ளென்னும் ஒரு வகுப்பார் இப்போது ஒருங்கு கூடி நன்கு யோசித்து மேற்படி கலகத்தை யொழிக்க வெண்ணி ஒருவனுடைய மனைவியை வாங்கும் மற்றொருவன் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 11 பவுண்டு வரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், புருஷனிழந்த ஸ்திரீயை விவாகஞ் செய்து கொள்ளுபவன் அவளைச் சேர்ந்தவர்க்கு 5½ பவுண்டு வரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்திருக்கின்றனர்.

பறக்கும் பைசிகல்:—பிரான்சின் பிரதான நகரமாகிய பாரிஸில் சென்ற மாதம் 23-ந் தேதி லாவாவேட் என்பவர் 400 பவுண்டு வெகுமதியுள்ள ஒரு பைசிகல் பந்தயத்தில் தமது பைசிகல் வண்டியை 3 அடி 7 அங்குல முதல் 8 அடி பரியந்தம் பூமியின் சம்பந்தமின்றிச் செலுத்தினாரென்று தெரிகின்றது. அவர் அந்த வண்டிக்கு ரக்கை போன்ற கருவிகளிரண்டைத் துத்திநாகத் தகட்டாற்செய்தமைத் திருக்கின்றனராம். அது செல்லும்போது பட்சி பறப்பதுபோ லிருக்கின்றதாம்.

இந்தியாவில் கல்வியின் நிலைமை:—பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சர்க்கார் பிரைவேட் பள்ளிக்கூடங்களில் 1910-11ல் கல்வி பயின்று வந்தவர்களின் தொகை 6,358,665 ஆம். இவர்களுள் 5,492,422 புருஷர்களும், 866,243 ஸ்திரீகளும் ஆம். பத்து வருடங்கட்கு முன்னர் 4084,130 புருஷர்களும், 446,382 ஸ்திரீகளும் வசித்திருந்தனராம். கல்வியின் அபிவிருத்தி பத்து வருடங்கட்கு முன்னர் இருந்ததற்கு இப்போதிருப்பது புருஷர்களுள் நூற்றிற்கு 34 வீதமும், ஸ்திரீகளுள் நூற்றிற்கு 94 வீதமும் அதிகமாகி யிருக்கின்றன. 1910-11ம் வருடத்தில் 172,478 கல்விச் சாலைகளிருந்தன. அவற்றுள், 157,401 புருஷர்களுக்கும், 15,077 ஸ்திரீகளுக்கும் ஆம்.

Tit Bits.

It is stupid to affect to be other than you are. You cannot improve upon natures work. She made a man of you; you can only make an ass of yourself.

The man who imagines that he is not dependent upon the world is greatly mistaken, but not so greatly mistaken as the man who imagines that the world is dependent upon him.

Two is company, three makes a witness.

It is often better to be deceived by those who love than undeceived about them.

A man who never smiles should not necessarily consider himself the centre of gravity.

Hypocrisy is the tribute vice pays to virtue.

Those who make a living by curing obesity may be said to live on the fat of the land.

The voice of conscience is soft and fairly easy to ignore, but to bear ones sins quoted clearly by comrades or sung by scandal is intolerable.

A good listener is rare ; most men are too busy thinking of their answers to notice your argument.

A good action is often spoiled by a bad motive and a play's good motive is often spoiled by bad acting.

The generality of friends put us out of conceit with friendship just as the generality of religious people put us out of conceit with religion.

In public life it is almost impossible to gain a reputation without losing one.

Many are called but few are chosen.

Flattery is a sort of bad money to which vanity gives currency.

Man is disappointed if he does not get what he wants and dissatisfied if he does.

He who is pleased with nobody is much more unhappy than he with whom nobody is pleased.

Youth without beauty is of as little consequence as beauty without youth.

We live in an age that reads too much to be wise and thinks too much to be beautiful.

Old age gives good advise when it is no longer able to give bad example.

A necessity is a luxury you can do without.

P. S. Sundram & Co.

Electro-Platers, Gilders and
General Commission Agents.

உயர்ந்த தங்கம் வெள்ளிப் பதக்கங்களும் முதல் தரமான அநேக யோக்கியதா பத்திரங்களும் வெகுமானமாக அளிக்கப்பட்ட பெயர் பெற்ற

பி. எஸ். சுந்தரம் கம்பெனி,

எலக்டிரிக் தங்க நகை வியாபாரிகள்.

107-பெரியதெருவு திருவல்லிக்கேணி, சென்னை,

எலக்ட்ரிக் தங்கநகை விலைவிவரம்.

32" நீளம் $\frac{3}{4}$" அகலம் 150.
32" நீளம் $\frac{5}{8}$" அகலம் 210. } அரும்பு சிலங்கை கட்டிய

5 வருஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	ரூ. 25	8
	நாக ஒத்து பெரியது	12	0
	நாகஒத்து சிறியது	9	0
	காரை பெரியது	10	0
	காரை சிறியது	7	8
	வங்கி பெரியது	10	0
3 வருஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	19	8
	நாகஒத்து பெரியது	9	0
	ஷை சிறியது	6	12
	காரை பெரியது	7	8
	ஷை சிறியது	5	12
	வங்கி சிறியது	8	0
$1\frac{1}{2}$-வருஷம் காரண்டி யுள்ள மல்லிகை ஒட்டியாணம்	... ...	13	8
மல்லிகை ஒட்டியாணம் காரண்டியில்லாதது	... ...	8	8
ஜாமந்திப்பூ		1	8
ரோஜாப்பூ		1	8

170-பக்கப் புத்தகம் இனும்!

இது நல்ல ஆரோகியமும் நீடித்த சுகவாழ்வும் தரும் இயற்கையாயுள்ள சில விதிகளை அனுசரிப்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. இச்சிறந்த புத்தகம் சுகவழியைக் காட்டி, நல்ல ஆரோக்கியத்தோடும் எப்பொழுதும் திடகாத்திரத்தோடும், நீண்ட ஆயுளோடு மிருக்கும்படி செய்து நல்ல அதிர்ஷ்டத்தைக் காட்டும். இப்புஸ்தகம் இனுமாகவும் தபாற் செலவில்லாமலும் அனுப்பப்படும்

☞ இப்புத்தகத்திற்கு இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.

வைத்திய சாஸ்திரி,

மணிசங்கர் கோவிந்தஜி,

ஆதங்க நிக்ரஹ ஒளஷதாலயம்,

22, பிராட்வே & 96. மவுண்ட்ரோட், மதராஸ்.

ஏஜெண்டு:—M. A. நெல்லையப்ப முதலியார்,

38 சின்னகடைத்தெருவு, திருச்சினுப்பள்ளி.

சக்ர வர்த்தினி.

ஒரு வேண்டுகோள்.

அடுத்த சஞ்சிகை நவம்பர்மாதம் முதல் தேதியில் வெளியாகும். இனி இச்சஞ்சிகை ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் தேதியிலேயே வெளியாகும். இவ்வருடத்துச் சந்தாவைப் பத்திரிகாபிமானிகள் தயவுசெய்து முன்னரே அனுப்பிவைக்குமாறு வேண்டுகின்றோம். சந்தாதாரர்கள் அங்ஙனஞ் செய்து பத்திரிகையை யாதரிப்பார்க்ளென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இவ்வெட்டாவது வருடமுதல் சஞ்சிகை தருவிக்க இஷ்டமில்லாதவர்கள் முன்னரே தெரிவித்து விட்டால் எமக்குப் பொருள் நஷ்டமும் சிரமமுமில்லாமற்போம்.

ப - ர்.